

ஏகாம்பர்

இளைய பத்மநாதன்

Indion

ஏகலைவன்

இளைய பத்மநாதன்

ēkalaivan

Elaiya Pathmanathan

Kalari Theatre Movement

E-mail : path@mail.teksupport.net.au

49 Justin Circuit

Hampton Park

Victoria 3976

Australia.

© Kalanithi Sribalan

First published in: November 2000

Pages: 88

Copies: 1200

Size : Demy

Wrapper : Marudhu

Palkalai

Research & Publications:

4, Veerasamy Salai, Kurinji Nagar

Perungudi, Chennai - 600 096.

E-mail : mangaiarasu@eth.net

Price: **35. 00**

Printer:

the PARKAR

293, Ahamed Complex, II Floor,

Rayapettah High Road, Chennai - 14,

Phone : 8215684, email : theparkar@eth.net

இளைய பத்மநாதனின் ஏகலைவன்
நாடகப் பாடத்தை வெளியிடுவதில்
'பல்கலை' மகிழ்ச்சியடைகிறது.

இந்நூலை வெளியிடுவதற்கான
அனைத்துச் செலவினங்களையும்
'களரி அரங்க இயக்கம்' ஏற்றுக் கொண்டது.
அட்டைப் பாடத்தை உருவாக்கியவர் மருது.
அச்சிட்டவர் கருணாநிதி.
அனைவர்க்கும் 'பல்கலை',
தமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

'ஒரு பயணத்தின் கதை' ஆட்டப் பிரகாரத்தை
முதல் வெளியீடாக
'பல்கலை' வெளியிட்டது.
இந்நூல் இரண்டாவது வெளியீடு.

சென்னையில்
இந்நாடக அரங்கேற்றத்துக்கு
அலுவலகம் தேடிவந்து
(ஏறக்குறையப் பாதிச் செலவை)
உதவிய இயக்குநர் மற்றும்
படத்தொகுப்புக் கலைஞர்
லெனின் அவர்களை
இப்பாடம் அச்சாகும் வேளையில்
நன்றியோடு நினைவுகூர்கிறோம்.

சமர்ப்பணம்

‘ஏகலைவன்’

மூன்று அரங்காக்கங்களையும் கண்டு இரசித்த

ஒரே ஒருவர்

என் அம்மா

‘உவன் உதெல்லாம் எங்க யழகினவன்’

வெளிக்காட்டாமல் உள்ளுக்குள் இரசித்த

என் ஐயா

நாடகத்தை எழுதத் தூண்டிய

என் இனிய நண்பர்

நாடகக் கலைஞர் ஒப்பனைக் கலைஞர்

மு.செல்வத்துரை

முதலாவது அரங்காக்கத்தில்

துரோணராக நடித்த

நாடகக் கலைஞன்

நவிண்டில் சிவராசா

இரண்டாவது அரங்காக்கத்தில்

துரோணராக நடித்த

இசை ஆசிரியை

செல்வி உமாதேவி இராசமாணிக்கம்

ஆகிய

அமரர்களுக்கு

இந்த நாடகப் பாடம்

சமர்ப்பணம்

பொருளடக்கம்

என் உரை
நாடகப் பாடம்
உசாத் துணை
விமர்சனங்களிலிருந்து
சந்திப்பிலிருந்து
என் நாடக முயற்சிகள் பற்றி

‘நாடகப் பாட மொழி’,
 ‘நாடக அரங்க மொழி’,
 ஆகிய இரு நாடக மொழிகளுக்கும்
 இடையில் உள்ள வேறுபாடுகளையும்;

ஒரு நாடகப் பாடம்,
 நாடக நெறியாளர்/அண்ணாவியார்,
 நடிகர்/ஆற்றினர்,
 மற்றும் அரங்கக் கலைஞர்கள்,
 கூட்டு முயற்சியிலேயே
 அரங்க மொழியைப் பெறுகிறது என்பதையும்
 கருத்திற் கொண்டு;

‘ஏகலைவன்’ நாடகப் பாடம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஆடுகள அமைப்பு, திரை மறைப்பு, ஒளி வீச்சு முதலான மேலதிக விடயங்கள் அரங்க மொழி சார்ந்தவையாகையால், அவைகள் இங்கு தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. பாத்திரச் சலனங்களும், அசைவுகள் நகர்வுகளும் ஆடுகள நிலையக் குறிப்புகளாக அல்லாமல்; கதையை, சம்பவத்தை, கருத்தை, புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கே விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. காட்சிமாற்ற உத்திகள்; பாத்திரம் உட்பாடு, புறப்பாடாகும் முறைகள்; முதலான அரங்க மொழிகள் இப் பாடத்தில் குறிக்கப்படவில்லை. அவற்றின் பதிவாக ‘ஆட்டப்பிரகாரம்’ எழுதப்பட வேண்டும்.

ஒரு நாடகப் பாடம் பல ஆட்டப்பிரகாரங்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும். ஆட்டப்பிரகாரங்கள் பிரசுரம் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு நவீன நாடகத்துறையில் மிகக் குறைவு. நாடக உரிமை நாடக ஆசிரிய ருடையதாக இருப்பதால், ஒரு நாடகத்திற்கான ஆட்டப்பிரகாரங்கள் பிரசுரமாவதற்கு உரிமைப் பிரச்சினை குறுக்கே நிற்கிறது. நாடக ஆசிரியரே அரங்கப் படைப்பாளியாகவும் இருக்கும் பட்சத்தில் இது சாத்தியமாகலாம். ஆனாலும், ஆட்டப்பிரகாரம் பற்றிய சிந்தனை தமிழில் முன்னெடுக்கப்படவில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

‘ஏகலைவன்’ நாடகப் பாடம் சில அரங்க மொழி வேறுபாடுகளுடன் இதுவரை மூன்று அரங்காக்கங்களைக் கண்டுள்ளது. அவைகள் முழுமையான ஆட்டப்பிரகாரங்களாக எழுதப்படவில்லை. எவ்வாறு அரங்காக்கங்களைப் பெற்றது என்ற குறிப்புகள் மட்டும் தரப்படுகின்றன.

‘ஏகலைவன்’, ‘நாடகக் கூத்தாகவே’ மூன்று தடவைகளிலும் அரங்காக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் அடிநாதம் ‘நாட்டுக் கூத்து’. நாடகம் மூன்று அங்கங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. முதலாம் அங்கத்தில், அரசர்களுக்கான மெட்டுகள் மன்னார் ‘கர்ணன் போர்’ கூத்திலிருந்தும்; இரண்டாம் அங்கத்தில், வேடர்களுக்கான மெட்டுகள் (வடமராட்சி) மாதனை ‘காத்தவராயன்’ கூத்திலிருந்தும்; மூன்றாம் அங்கத்தில், வேறும் பல மெட்டுகளிலிருந்தும் அமைக்கப்பட்டன. மீதிகளும், நடைகளும் கூத்தாட்டங்களிலிருந்து பெறப்பட்டவையே. ‘நவீன அரங்கியல்’ செல்வாக்கையும் இதில் எங்கும் செறிவாகக் காணலாம்.

முதலாவது அரங்காக்கம்: 1978

நெல்லியடி ‘அம்பலத்தாடிகள்’.

சித்திரை வருடப் பிறப்பு விழாவில் அரங்கேற்றம்.

ஆடுகளம் -

திறந்த வெளி;
முன் தாழ்ந்த ‘மும்முக முனை’ மேடை;
இடம், வலம், பின் மேடையில் இருந்து
நிலம்முட்டச் சரிவுகள்;
மேடையின் பின் சற்றுத் தள்ளி
உயர்ந்த பெரும் வெண்திரை;
வேறு திரை மறைப்புகள் இல்லை;
காட்சிக் கட்டமைப்புகள் இல்லை.

பார்வையாளர்கள் -

மூன்று பக்கங்களிலும்;
முன் பக்கம் பெரும் தொகையினர்.

பாத்திர உட்பாடு, புறப்பாடு -

முப்பக்கச் சரிவுகள் மேலாக.

உதாரணத்திற்கு: பஞ்ச பாண்டவர் குதிரையில் வருகிறார்கள்.

(ஆட்டப்பிரகாரம்)

மேடையில் இருள் மெல்லக் கவிகிறது;
பின் வெண்திரை நீல வானமாக மாறுகிறது;
(ஆண்ட பரம்பரை நாமே ... ~ பாட்டு)
குதிரைச் சவாரி ஆட்டத்தில் உட்பாடு.
பின் சரிவால் மெல்ல மெல்ல மேடையில் ஏறி,
திண்ணிழவருவங்களாகத் தோற்றுகிறார்கள்.
(இருளில் ஒரு மேட்டில் தோற்றுவது போன்ற காட்சி)
முதலில் ஐந்து தலைகள், தொடர்ந்து முழுமையும்;
உருவங்களின் மேல் மெல்ல ஒளிப்பொட்டுகள் பரவ,
பஞ்ச பாண்டவர்கள்
பக்க நோக்கில் தோன்றுகிறார்கள்.
ஒளிப்பொட்டுகள் மெல்லப் பரந்து,
மேடை எங்கும் ஒளிவெள்ளம்;
பின் திரையில் வர்ண ஜாலங்கள்;
முன் நோக்கித் திரும்பி ... (ஆட்டம் தொடர்கிறது).

ஒளி வசதிகள் ஊடாக (ஒளிப்பொட்டு, ஒளிவெள்ளம், ஒளிவர்ணம்)~
காட்சி அமைப்புகள்,
காட்சி மாற்றங்கள்,
பாத்திர அறிமுகங்கள்,
மனத்தகத் தோற்றங்கள்,
பாத்திர மறைவுகள்,
கவன ஈர்ப்புகள், இத்யாதி.

ஒலிபெருக்கி வசதிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

வேடப் பொருட்கள் ~

துரோணர்: கருந்தாடி, சடாமுடி, தாறுபாய்ச்சிய உடை,
இடுப்பிவம், தோளிவம் அங்கவஸ்திரம்,
பொன் இடையிட்ட உத்திராட்சம் மாலை.

பீஷ்மர்: வெண் தாடி, தாறுபாய்ச்சிய உடை, அரச பூண்கள்.

அரச குமாரர்: கச்சைக்கட்டு உடை, அரச பூண்கள், அம்பறாத்
தாணி, ஆளுயரமான நெடிய வில் (வீமனிடமும்,
துரியோதனனிடமும் கதாயுதம்), மினுக்குப் பூச்சு.

(பூண்கள் ~ மார்பு, கழுத்து, புஜி, கை, கால்
அணிகலன்கள் யாவும் கடதாசிகளாவும்,
மினுங்கல்களாவும் ஆனவை).

வேடர்: (சூகும் சாயம் ஏற்றப்பட்ட) கட்டைக் காற்சட்டைகள்,
(மிருகத் தோலின் வண்ணங்கள் பூசப்பட்ட) இடுப்பு,
மார்பு, கை, கால், தலை எங்கும் கட்டும் துண்டுகள்,
(யாவும் சாக்குத் துணியால் ஆனவை) அரை உயரக்
கட்டை வில், தோல் அம்புக்கூடு, இடுப்பில் கைக்
கோடரி, மேனி எங்கும் கருமை கலந்த மண்ணிறப்
பூச்சு, (தந்தைக்கு நரைவிழுந்த தாடி).

உரைஞர்: பிரசங்கியார் போல வேடம்; தாறுபாய்ச்சிய உடை,
இடுப்பிலும் தோளிலும் அங்கவஸ்திரம், பூ மாலை,
அணிகலன்கள், கையேடு.

மேலும், பாத்திரங்களின் குணாதிசயங்களுக்கு ஏற்பவும்
அணிகலன்களில் சிற்சில வேறுபாடுகள்.

வாத்தியங்கள்: உடுக்கு, டோலக், ஆர்மோனியம், தாளம்.

இரண்டாவது அரங்காக்கம்: 1982

யாழ் நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயம்.

(உயர்தர வகுப்பு மாணவிகள்)

பள்ளிக்கூடங்களுக் கிடையிலான நாடகப் போட்டிக்காகத்
தயாரிக்கப்பட்டது.

ஆடுகளம் ~

ஒரு வகுப்பறையில் கிடைக்கக்கூடிய வசதிகளே
ஆடுகள அமைப்பாகக் கொள்ளப்பட்டன.

திறந்த 'ஒருமுக ஓரக் களரி';

பின் சுவர்;

சம தரை;

பின் குறுக்காக உயரப் பீடம்

(வாங்குகள் / விசிப்பலகைகள்);

திரை மறைப்புகள் இல்லை;

காட்சிக் கட்டமைப்புகள் இல்லை.

பார்வையாளர்கள் -

முன் அண்மையில்.

பாத்திர உட்பாடு, புறப்பாடு -

பின்இட, பின்வல, பக்கங்களால்.

களரிக்குப் பின்புறத்தில்

மறைந்து போகவர வசதி இன்மையாவும்,

நடிகர்கள் குறுக்கும் மறுக்கும் திரிவது

ஒழுங்கீனம் என்பதாவும்,

பாத்திரம் புறப்பாடாகும் பக்கத்தாலேயே உட்பாடும்.

உதாரணத்திற்கு:

பஞ்சபாண்டவர் குதிரையில் வருகிறார்கள் -

(ஆட்டப்பிரகாரம்)

(ஆண்ட பரம்பரை நாமே ... பாட்டு)

பஞ்ச பாண்டவர்கள்

பின்வல மூலையால்

விசுப்பலகை மேல் ஏறி,

குதிரைச் சவாரி ஆட்டத்தில் உட்பாடு.

ஒருவர் பின் ஒருவராக

இடம் நோக்கி நகர்ந்து

முன் நோக்கித் திரும்பி,

உயரத்தில் இருந்து தரைக்குத்

துள்ளிப்பாய்ந்து ...(ஆட்டம் தொடர்கிறது).

பாண்டவர் சென்று மறைகிறார்கள் -

(தன்னன்னத் தானா ... பாட்டு)

சகாதேவனும் நகுலனும் முன்னே,

அர்ச்சுனன், தர்மன், வீமன், பின்னே;

முன்இட மூலையில்

பின் நோக்கித் திரும்பி,

பின்இட மூலையால் புறப்பாடு.

பாண்டவர்கள் அங்கே வருகிறார்கள் -

(தன்னன்னத் தானா ... பாட்டு)

சகாதேவனும் நகுலனும் முன்னே,

அர்ச்சுனன், தர்மன், வீமன், பின்னே;

பின்இட ழுலையால் உட்பாடு.
முன் நோக்கி நகர்ந்து,
முன்இட ழுலையால் கிறகி ... (தொடர்கிறது)

ஒலி, ஒளி வசதிகள் -

படச்சட்ட மேடைகளில்
நிகழ்த்தப்பட்ட வேளைகளில்,
அங்கு கிடைத்த ஒலி, ஒளி, திரை, மறைப்பு
வசதிகளைப் பயன்படுத்திய போதும்,
ஆடற் தொகுதி அமைப்பாண்மையில்,
அவ்வசதிகள் கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை.

வேடப் பொருட்கள் -

முதலாவது தயாரிப்பில் உள்ளவை போலவே.
கூடுதலாக மேற்சட்டை
அரசர்களுக்கு மேனி நிறத்தில்,
வேடர்களுக்கு கருமை கலந்த மண்ணிறத்தில்.

உரைஞர் -

இல்லை.
நாடக ஆரம்பத்தில்
பாத்திரங்கள் யாவும் களரியில் ஒன்றுகூடி
உரை ஆற்றி, பின்பு பிரிந்து செல்கின்றன.

இடையில் வரும் உரைஞர் பகுதிகளை
பாத்திரங்களே பொருத்தமான இடங்களில்
தொடர்ந்து செய்கின்றன.
(நடிப்பு முறையில் - பராதீனம்).

வாத்தியங்கள் -

பீஷ்மருக்கும், துரோணருக்கும் - மிருதங்கம்
அரசகுமாரர்களுக்கு - தவில்
வேடர்க்கு - உடுக்கு, உறுமி
பொதுவாக - கெஞ்சிரா, ஆர்மோனியம், தாளம்.

இலங்கை வானொலியிலும், தொலைக்காட்சியிலும்,
அவ்வுடகங்களுக்காகச் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு
பல தடவைகள் ஒலி/ஒளி பரப்பப்பட்டது. ஆனாலும்,
இது மாணவர்களுக்கான ஒரு வகுப்பறைத் தயாரிப்பே.

பல மேடைகள், போட்டிகள், பரிசுகள்.

மூன்றாவது அரங்காக்கம்: 1993

சென்னை 'பல்கலை அரங்கம்.'

ஆடுகளம் ~

மண்டபத்துள்,
ஏனைய பகுதிகள் திரையிட்டு மறைத்த
'படச்சட்ட' மேடையின் முன் பகுதி;
(மனத்தகத் தோற்றங்களுக்கான இடம்)
முன் பகுதியில் பின்னே விசுப்பலகை;
(விசுப்பலகையில் வாத்தியக்காரர்கள்)
மேடையின் கீழ் முன்றலில்
'மும்முக முனைக் களரி';
(பெரும்பாலும் நாடகம் நிகழும் இடம்)
முன் கட்டிய திரைமறைப்புகள் இல்லை;
காட்சிக் கட்டமைப்புகள் இல்லை.

பார்வையாளர்கள்:

மும்முகக் களரி என்றாவும்,
முன் பக்கம் மட்டுமே.

பாத்திர உட்பாடு, புறப்பாடு ~

மேடையில், முன்இட, முன்வல பக்கங்களால்;
முன்றலில், மேடையின் இருபாடும் உள்ள
வாயில்களால்;
'கைப்பிடித் திரைகள்' ஊடாக.

உதாரணத்திற்கு: பஞ்ச பாண்டவர் குதிரையில் வருகிறார்கள்.
(ஆட்டப்பிரகாரம்)
இருவர்(உரைஞர்) முனைக் களரியில்

பின் குறுக்காய்
 ஆளுயரத் திரை பிடித்து நிற்கிறார்கள்.
 திரை மறைவில் பாண்டவர்கள்
 குதிரைச் சவாரி ஆட்டத்தில்:
 (ஆண்ட பரம்பரை நாமே ... பாட்டு)
 மேலிருந்து திரை
 மெல்ல மெல்லச் சுருக்கப்படுகிறது;
 கேசாதி பாதம் வரை
 படிப்படியாகத் தோற்றம்;
 திரை விலக்கப் படுகிறது;
 முன் நோக்கிப் பாய்ந்து ...

(ஆட்டம் தொடர்கிறது)

ஒலி, ஒளி வசதிகள் -

ஆடல் தொகுதி அமைப்பாண்மையில்,
 கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை.

‘ஒருமுக எழினி’,

‘பொருமுக எழினி’,

‘கரந்துவரல் எழினி’,

ஆகிய மூவகை எழினிப் பிரயோகமுடாக -

காட்சி அமைப்புகள்,
 காட்சி மாற்றங்கள்,
 பாத்திர அறிமுகங்கள்,
 மனத்தகத் தோற்றங்கள்,
 பாத்திர மறைவுகள்,
 கவன ஈர்ப்புகள், இத்தியாதி.

வேடப் பொருட்கள் -

பெரும்பாலும்,
 முதலாவது அரங்காக்கத்தில் உள்ளவை போலவே.
 அரச பூண்கள் ‘தெருக்கூத்துக் கட்டைச் சாமான்கள்’
 பீஷ்மர்: கிரீடம், பூஜகீர்த்தி, மார்புப் பதக்கம்,
 கங்கணங்கள், முத்துமாலை ஆகியன.
 அரச குமாரர்: சிகிரேக், கலிகை (தலை அணிகள்),

கங்கணங்கள், முத்துமாலை ஆகியவற்றுடன்
அரையில் சுருக்குவைத்துத் தைத்த,
முழங்கால்வரை நீண்ட மேலங்கி.

உரைஞர் -

இரு பெண்கள்,
திரை பிடிப்போராகவும்.

வாத்தியங்கள் -

இரண்டாவது தயாரிப்பில் போன்றதே.
கூடுதலாக வேடர்க்கு பம்பை.

வசதிகள், வசதிக்குறைவுகளுக்கு ஏற்ப, சில மாற்றங்களுடன்
தொடர்ந்து பல மேடையேற்றங்கள்.

‘ஏகலைவன்’ மூன்று அரங்காக்கங்களிலும் நடித்தவர்கள், வாத்தியம்
இசைத்தவர்கள், வேறுவகைகளில் உழைத்தவர்கள்; அவைக்கு ஆற்ற,
வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தித் தந்தவர்கள், பலவகைகளில் உதவியவர்கள்;
இன்று உலகெங்கும் பரந்துள்ளனர். அவர்கள் ஒவ்வொரு வரையும்
என் மனதில் நினைத்து, நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.
குறிப்பாக, முறையே தயாரிப்புப் பொறுப்பை ஏற்ற:

அம்பலத்தாடிகள்
குணம் மாஸ்ரர்,
அரசு,

இதை அச்சில் கொண்டுவரும் ‘பல்கலை’ - ஆய்வு மற்றும் வெளியீட்
டகம்

ஆகியோருக்கு என்றும் என் நன்றி.

நான் எழுதிய ‘நாடகப் பாடங்கள்’, ‘ஆட்டப்பிரகாரங்கள்’, ‘நாடக
அரங்கக் கட்டுரைகள்’, ‘ஆகியவற்றைப் படித்து, விமர்சித்து, திருத்
தங்கள் செய்வித்து, எழுத்துச் சரிபார்த்து, அச்சில் வரவேண்டுமென
விடாப்பிடியாக நிற்கும் என் மருமகனுக்கும், மகனுக்கும் ... எல்லாம்.

ஏகலைவன்

நாடகப் பாடம்

பாட்டைப் படித்தறியோம்
பாடும் வகை தாமறியோம்

ஏட்டின் எழுத்தறியோம்
எழுதும் வகை தாமறியோம்

வித்துவக் கவிஞரல்ல
வித்தைகள் கற்றோரல்ல

கற்றது கைமண்ணளவு
கல்லாததோ உலகளவு

என்ன குற்றம் கண்டாலும்
எல்லாம் எடுத்துரைப்பீர்

காக்க வேணும் காக்க வேணும்
காரணரே காக்க வேணும்

உரைஞர்: பலர் இந்தக் கதையை
 பலவகை கூறியுள்ளார்
 சிலர் இதற்குப் புதிய
 விளக்கங்கள் தந்துள்ளார்

 எப்பவோ படித்தவைகள்
 அப்பப்ப பதிந்தவைகள்
 ஒப்புக்காய்ச் சேர்த்தவைகள்
 இப்படி உருப்பெற்றதிது

 முன்பின் அடிதலை மாறி
 முறை தப்பிக் கதை வரும்
 என்னுள் தைத்தவைகள்
 உறுத்தும் சிலவேளை

 இடைக்கிடை ஏதும்
 விளக்கங்கள் வேண்டின்
 நடப்பதைக் குழப்பாது
 நாம் பகிர்ந்து கொள்ளலாம்

 தொடங்குவோம் கதையை

உரைஞர்

ஏடு அவிழ்க்கிறார்

(ஏகலைவனின் தந்தை

அழுது புலம்புவது

வெகு தொலைவில் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]

தோற்றம் மறைகிறது)

உரைஞர்: இடைக்கிடை கதை ஓட்டம்
 தடைப்படும் மன்னிக்கவும்
 தொடங்குவோம் கதையை

இரதம் ஒன்று வருவது துரத்தே தெரிகிறது

தன்னன்னத் தானா தானன்னத் தானன்னத் தானா
தன்னன்னத் தானன்னத் தானன்னத் தானன்ன
தன்னன்னத் தானன்னத் தானன்னத் தானன்ன
தன்னன்னத் தானன்னத் தானன்னத் தானன்ன
தன்னன்னத் தானா தானன்னத் தானன்னத் தானா

உரைஞர்:

போர் நிறை காவியமாம்
பாரதக் காப்பியத்தில்
பாரெங்கும் புகழ் பெற்ற
வீரர்கள் பலர் உளரே

வில்லுக்கோர் விஜயன் என்னும்
சொல்லுக்கே போட்டியாக
வல்லவன் ஒருவன் வாழ்ந்தான்
எல்லையில்லா வீரம் உள்ளான்

சுவையுள்ள அவன் கதையை
அவையிலே படிக்கின்றோம் நாம்
அவன் கதை பலர் அறிவார்
அவன் பெயர் ஏகலைவன்

ஏகலைவன் வீரம் கண்டான்
ஏக்கமே கொண்டான் விஜயன்
நடக்குதே அந்தக் கதை
நடந்துவரும் இரதத்தின் முன்

துரோணர்

இரதத்தில் வருகிறார்

அர்ச்சுனன்

இரதத்தைச் செலுத்துகிறான்

தன்னன்னத் தானா தானன்னத் தானன்னத் தானா
தன்னன்னத் தானன்னத் தானன்னத் தானன்ன
தன்னன்னத் தானன்னத் தானன்னத் தானன்ன
தன்னன்னத் தானன்னத் தானன்னத் தானன்ன
தன்னன்னத் தானா தானன்னத் தானன்னத் தானா

அர்ச்சுனனின்

சிந்தனை கழலுகிறது

காட்சி மாற்றம்

பஞ்ச பாண்டவர்

குதிரையில் வருகிறார்கள்

பஞ்ச: ஆண்ட பரம்பரை நாமே

ஆளப் பிறந்தவர் தாமே

பாண்டுவின் மைந்தர்கள் நாமே

பாரதை ஆண்டிடுவோமே

தர்மன்: பாண்டவர் முதல்வன் தர்மன் நானே

வீமன்: காண்பவர் கலங்கிடும் வீமன் நானே

அர்ச்சுனன்: நாண்கூவும் வில்லன் அர்ச்சுனன் நானே

நகுலன்: மாண்புடை நகுலன்

சகாதேவன்: சகாதேவன்

பஞ்ச: நாமேதான்

அர்ச்சுனன்: புரவிகள் பாரதிற் தாவிட

புழுதிகள் புகை என எழுந்திட

பரிதியின் ஒளி அது மறைந்திட
போவோம் நாம் வேகமதாகவே

தர்மன்: நாட்டை ஆளப் பிறந்தவர் நாமே
வீமன்: வேட்டை ஆடி மகிழ வந்தோமே
நகுலன்: காட்டைக் கலக்கும் ஈட்டியும் அம்பும்
சகாதேவன்: நாட்டையும் ஓர் நாள்
பஞ்ச: நடுங்க வைக்குமே

குதிரைகளை
வேகமாகச் செலுத்துகிறார்கள்

தன்னான தானன்ன தானன்ன
தன்னான தானன்ன தானன்ன
தன்னான தானன்ன தானன்ன
தன்னான தானன்ன தானானே

வேகமாக வந்த குதிரைகளை நிறுத்தி
அவற்றில் இருந்து இறங்கி
வில்லில் அம்பு தொடுத்து
வேட்டை ஆடத் துவங்குகிறார்கள்

அர்ச்சுனன்: பஞ்சவர் வில் நாண் ஒலி கேட்டு
அஞ்சி ஓடும் விலங்கினம் காட்டில்
தஞ்சமென்றவை தாவிப் பதுங்குது
மிஞ்சுமோ காடு அம்பு வில்லுக்கு

சகாதேவன்: அங்கே ஓர் புலி புற்றில் பதுங்குது
நகுலன்: சிங்கமொன்றதோ சீறிச் சினக்குது
தர்மன்: இங்கே ஓர் யானை பாய்ந்து வருகுது
பங்கம் செய்யுமோ பாண்டுவின் மைந்தரை

வீமன்: தாண்டுமாமோ கதாயுதம் தன்னையே
நீண்ட தந்தம் நொருக்குவேன் நான் இப்போ

அர்ச்சுனன்: மாண்டுபோம் மத யானையே என் முன்னே
காண்பீரே இதோ கணை வருகுது

தர்மன்: அங்கே பார் அம்பு யானை உருவியே
 வீமன்: சிங்கம் மேற் பாய்ந்து சீறும் புலியையும்
 நகுலன்: பங்கம் செய்தே பதுங்கிய மானதும்
 சகாதேவன்: அங்கம் புகுந்தது எங்கே பாய்ந்ததோ

நகுலன்

வேறு பக்கம் பாய்கிறான்

நகுலன்: முயல் தொகை பாய்கின்றன - அவைகளை
 முடிக்கவோ ஓர் அம்பிலே
 அர்ச்சுனன்: செயலாமோ உன் வில்லுக்கு - சின்ன வேலை
 சரிசெய்யும் எம் சுணங்கன்
 குச்சு துரத்திப் பிடி - சிதறும்
 சின்ன முயற் கூட்டத்தை

சகாதேவன்: ஆச்சு ஒன்று இரண்டு மூன் ...

அர்ச்சுனன்: - அது

அத்தனையும் பிடிக்கும்

பாண்டவர்கள்

எங்கும் சுழன்று

வேட்டை ஆடுகிறார்கள்

தன்னன்னத் தானன்னன்ன - தானன்ன

தானன்னத் தானன்னன்ன

தன்னன்னத் தானன்னன்ன - தானன்ன

தானன்னத் தானன்னன்ன

காலமாற்றம்

சகாதேவன்

நாய் சென்ற திக்கையே

பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறான்

சகாதேவன்: சின்ன முயல் பின்னே சென்ற

எங்கள் நாயையே - அண்ணா

இன்னும் காணேன் என்ன ஆச்சோ

யாமறியோமே

நகுலன்: அங்கே பார் எங்கள் நாய்தான்
இங்கே வருகுது

தர்மன்: - என்ன

பங்கப்பட்டு பலம் இழந்து
பாவம் தவழுது

நகுலன்: செங்குருதி சிந்தச் சிந்த
சுணங்கன் வருகுது

தர்மன்: - ஐயோ

என்ன அநியாயமிது
யாது நேர்ந்ததோ

எல்லோரின் பார்வையும்

ஒரே திக் கிற் சென்று

அர்ச்சுனனின் காலடியில் நிற்கிறது

அர்ச்சுனன்: உன்னடியில் செங்குருதி - தோய

என்னடியில் நீ விழுந்தாய்

என்ன அடி பட்டதுவோ - ஐயோ

என் மடியில் நீ மடிய

சின்னஞ்சிறு என் சுணங்கா - உன்னை

சிங்கமாக நான் வளர்த்தேன்

அர்ச்சுனன்

நாயில் எதையோ கண்டு

திகைத்து எழுகிறான்

ஏனையோரும்

அதனைக் கவனிக்கிறார்கள்

அர்ச்சுனன்: ஆயிரம் துளைகள் போடும்

அரியதோர் அம்பு விட்டு

நாயினைக் கொன்ற வித்தை

நானன்றி யார் அறிவார்

பாயுமோ அவ்வம்பென் மேல்

பாரினில் வீரன் யாரோ

போயிதைப் பார்க்க வேண்டும்
போரிலே தீர்க்க வேண்டும்

ஏனையோர்

அர்ச்சுனனை அணுகி

அவனைச் சமாதானப் படுத்துகிறார்கள்

நகுலன் +) சென்றிடுவோமே - கொன்றவனை

சகாதேவன்:) வென்றிடுவோமே

வீமன்: கொல்லுவேன் நான் அந்தப்

பொல்லாத வில்லனை

தர்மன்: நல்லவன் என்றாலோ

நம்பக்கம் சேர்ப்போமே

அர்ச்சுனன்: இல்லை இப்புவி மேலே

இன்னொருவன் எனை விஞ்ச

நகுலன் +) வில்லுக்கு விஜயன் என்

சகாதேவன்:) றுண்மை தனைச் சொல்ல

சென்றிடுவோமே - கொன்றவனை

வென்றிடுவோமே

சகாதேவன்: நாயடிபட்ட செவ்

இரத்தச் சுவட்டினை

நகுலன்: நாமடி பற்றியே

நொடியிற் செல்வோம் தேடி

வீமன்: காயப்படுத்திய

கயவனைக் கண்டாலோ

தர்மன்: கோபத்தைத் தீர்த்திடக்

கொல்வது முறையாமோ

பஞ்ச: சென்றிடுவோமே - கொன்றவனை

வென்றிடுவோமே

தன்னன்னத் தானா - தானன்ன

தானன்னத் தானா

பாண்டவர்

சென்று மறைகிறார்கள்

தன்னன்னத் தானா - தானன்ன

தானன்னத் தானா

காட்சி மாற்றம்

துரோணர் சிலை

ஒருபால் நிற்கிறது

ஏகலைவன்

சிலையை வணங்கி நிற்கிறான்

நண்பர்கள்

வேறு பக்கம் கூடிநிற்கிறார்கள்

தன்னன்னத் தானா - தானன்ன

தானன்னத் தானா

சத்தம் வரும் திக்கைக் கவனிக்கிறார்கள்

ஏகலைவனிடம் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள்

ஏகலைவன்

அதைக் கவனிக்கிறான்

எல்லோரையும் மறையும்படி ஏவுகிறான்

நண்பர்கள்

சென்று மறைகிறார்கள்

ஏகலைவன்

சிலைக்கு முன் வந்து

வழி மறித்து நிற்கிறான்

தன்னன்னத் தானா - தானன்ன

தானன்னத் தானா

பாண்டவர்கள்

அங்கே வருகிறார்கள்

ஏகலைவன் குறுக்கே நிற்பதைக் கண்டு

கோபங் கொள்கிறார்கள்

சகாதேவன்: புகழுடைப் பஞ்சவர் வருகிறோம் - இந்தப்
புவிமீதில் அறியாதோர் யாரடா
அகலடா அப்பாலே போய்விடு - இங்கே
அநியாயமாக நீ சாகாதே

நகுலன்: காவலா நீ இந்தக் காட்டுக்கு - இல்லை
கள்வனா கயவனா கூறடா
கோவமதாகவே வருகிறோம் - உன்னைக்
கொல்லுமுன்னே நீயும் செல்லடா

தர்மன்: மரியாதையாக நீ விலகிப் போ - இல்லை
மறுபேச்சு இல்லாமல் பணிவாய் நில்

வீமன்: முறிக்கவோ இவன் சிரம் நொருக்கவோ - என்ன
மதிக்காமல் எம் முன்னே நிற்கிறான்

வீமன்
கதாயுதத்தைச் சுழற்றிக் கொண்டு
ஏகலைவனைத் தாக்கச் செல்கிறான்

ஏனையோர்
ஏகலைவனைச் சுற்றி வளைக்கிறார்கள்

ஏகலைவனின் நண்பர்கள்
திடீரெனப் பாய்ந்து வந்து
எல்லோரையும் சுற்றி வளைக்கிறார்கள்

அர்ச்சுனன்
யுத்தத்துக்குத் தயாராகிறான்

ஏகலைவனும்
யுத்தத்துக்குத் தயாராகிறான்

தர்மன்
நிலமையைச் சமாளிக்கிறான்

தர்மன்: நாட்டினை ஆள்பவர் நாட்டமே வேட்டையில்
காட்டிலே வீணே போராட்டமேன் வேட்டுவா

வேட்டையில் வந்த நாய் வீழ்த்துதல் சேட்டையா
காட்டு நீ அவனை அக் காரணம் கேட்டிட

ஏகலைவனின் நண்பர்கள்
ஏகலைவனை மறைத்து
தான் தான் என்பது போல்
முன்வந்து நிற்கிறார்கள்

அர்ச்சுனன்: வேட்டையிலே மிக்க வில்வீரன் இருந்திட்டால்
காட்டா நாயினைக் கொன்றவன் சாட்டாமல்
காட்டுக்கே கேடாகும் காட்டாமற் போய்விட்டால்
நாட்டினை ஆள்பவர் நாம் அறிய மாட்டாயோ

ஏகலைவன்
தன் நண்பர்களைத் தாண்டி
முன்னே பாய்ந்து
கெம்பீரமாக நிற்கிறான்

அர்ச்சுனன்
தாக்கத் தயாராகிறான்

அர்ச்சுனன்: வேட்டையிற் சிறந்த வில்லனோ - உனையே இன்று
வாட்டுவேன் எனது அம்பாலே
நாட்டிலே உயர்ந்தவன் நான்
நாட்டுவேன் எனது புகழ்
காட்டிலே உறைபவனே
காட்டா உனது வித்தை

ஏகலைவனும் நண்பர்களும்
சக்கர வியூகம் அமைத்துச்
சண்டைக்குத் தயாராகிறார்கள்

தன்னன்னனத் தானன்னன்னா - தானன்னன்ன
தன்னன்னனத் தானன்னன்னா

நகுலன்: சக்கர வியூகம் வகுத்தான் - அவனும் இப்போ
சண்டைக்குத் தயாராகி விட்டான்

அர்ச்சுனன்: சக்கர வியூகம் செய்து
 சண்டைக்குத் தயாரா யானால்
 பக்கமாகப் பாய்ந்து நாம்
 பாம்பு வியூகம் கொள்வோம்

பாண்டவர்கள்
 பாம்பு வியூகம் அமைக்கிறார்கள்

ஏகலைவனும் நண்பர்களும்
 கெருட வியூகம் அமைத்து
 பாண்டவர்களைத் தாக்குகிறார்கள்

தன்னன்னனத் தானன்னன்னா - தானன்னன்ன
 தன்னன்னனத் தானன்னன்னா

நகுலன்: அக்கணமே மாறிவிட்டான் - அவனும் இப்போ
 அங்கு கொண்டான் கெருடனாக

அர்ச்சுனன்: இக்கணமே மாறி நாம்
 ஈட்டி வியூகம் கொண்டு
 தாக்குவோம் கெருடனை
 தகர்ப்போம் வியூகத்தை

பாண்டவர்கள்
 ஈட்டி வியூகம் அமைக்கிறார்கள்

இரு பக்கத்திலும்
 வெற்றி தோல்வி யின்றி
 போர் தொடர்கிறது

தன்னன்னனத் தானன்னன்னா - தானன்னன்ன
 தன்னன்னனத் தானன்னன்னா

சுகாதேவன்
 தர்மனை அணுகுகிறான்

சுகாதேவன்: போர்முறைகள் கற்ற வேடனே - பொருதுவது
 போர்முறைகள் கற்ற வேடனே

போர்முறைகள் கற்றவன் தான்
 பொருதுகிறான் எம்முடனே
 யாரிடம் தான் கற்றுக் கொண்டான்
 யாமதனை அறிந்து கொள்வோம்

தர்மன்

ஏகலைவன் முன் செல்கிறான்
 சகாதேவன்
 தர்மனைத் தொடர்கிறான்

தர்மன்: வேட்டுவ வீரனே உன்
 வித்தையினைக் காட்டிவிட்டாய்
 நாட்டினை ஆள்பவர் நாம்
 நல்லததை மெச்சுகிறோம்

போர் முறைகள் கற்றதாரிடம் - வேடுவனே
 போர் முறைகள் கற்றதாரிடம்

சகாதேவன்: போர் முறைகள் கற்றவன் நீ
 பொருது முறை அறிந்தவன் நீ
 யாரிடத்திற் கற்றுக் கொண்டாய்
 யாமதனை அறியலாமோ

தர்மன்: எங்கள் குரு அறிந்த வித்தை
 உந்தன் குரு உனக்குத் தந்தார்
 இந்த விந்தை அறிந்திடவே
 இங்கு நாம் விருப்புடையோம்

போர் முறைகள் கற்றதாரிடம் - வேடுவனே
 போர் முறைகள் கற்றதாரிடம்

இரு சார்பிலும்

போர் நிறுத்தப்படுகிறது

ஏகலைவனின் நண்பர்கள்
 தயார் நிலையில் நிற்கிறார்கள்

ஏகலைவன்
 துரோணர் சிலைக்கு முன் சென்று
 சிலையை வணங்கி நிற்கிறான்

பாண்டவர்கள்

ஏகலைவனைத் தொடர்ந்து சென்று
சிலையைக் கண்டு திகைக்கிறார்கள்

ஏகலைவனின் நண்பர்கள்
பாண்டவர்களைக் கேலி செய்கிறார்கள்

பாண்டவர்கள்
அவ்விடத்தை விட்டு அகலுகிறார்கள்

ஏகலைவனும் நண்பர்களும்
குதுகலிக்கிறார்கள்

காட்சி மாற்றம்

அர்ச்சுனன்
குதிரையில் வேகமாக வந்து இறங்கி
ஆத்திரத்துடன் உள்ளே வருகிறான்

துரோணர்
தியானத்தில் இருக்கிறார்

அர்ச்சுனன்
துரோணர் முன் சென்று
வில்லைத் தரையில் வீசி எறிகிறான்

துரோணர்
அமைதியாக விழித்துப் பார்க்கிறார்

அர்ச்சுனன்:   நாண் பூட்டேன் இனி
                  நான் அம்பும் தொடேன்
                  வேண்டாமே வில் வித்தைகள்

பாண்டுவின் மைந்தர்
                  ஐவருமே தோற்றார்
மாண்டு போவதுவே மேல்

சீண்டினான் ஒரு
                  சின்னஞ் சிறு வேடன்
ஆண்ட பரம்பரையை

அம்பினால் துளை
ஆயிரம் செய்திடும்
அரும்பெரும் வித்தைதனை

எம்மவர் பலர்
இன்னும் அறிந்திலர்
அவன் அறிந்ததேது
உம்மையே குரு
வாகவும் கொண்டுள்ளான்
உமதரும் சிஷ்யன் அவன்

துரோணர்

அர்ச்சுனனைச் சமாதானப் படுத்துகிறார்

துரோணர்: அஸ்த்திர கோத்திரர்
அறிந்த வித்தை - ஓர் அம்பு
ஆயிரம் துளையிட்டுச் செல்லும் வித்தை
கஷ்டப் பட்டே நானும்
கற்றுக் கொண்டேன் - அவரிடமே
கானகத்து வேடன் எங்கு கற்றான்
இஷ்டமுடனே நானும்
கற்றுத் தந்தேன் - உனக்கேதான்
ஈங்கிதை இன்னொருவர் அறியமாட்டார்

துரோணர்

தரையில் கிடந்த வில்லை எடுத்து

அர்ச்சுனனிடம் கொடுக்கிறார்

துரோணர்: வில்லுக்கோர் விஜயன் நீதான்
வேடன் அல்ல - அவன்
வீரனானாலும் உரிய வித்தை இல்லை
சொல்லுவேன் அவன் உனக்கு
சமமே அல்ல - எங்கோ
சோரமாய்க் கற்றுக் கொண்டான் சத்தியமே

துரோணர்

அர்ச்சுனனை அழைத்துச் செல்கிறார்

துரோணர்: நாண் பூட்டி நீ சமர் பூமியில் நின்றால்

அர்ச்சுனன்: - நானே நான் நானே நான்

துரோணர்: தாண்டுவரோ உன்னைப் போரில் தேவரும்

அர்ச்சுனன்: - நானே நான் நானே நான்

துரோணர்: பாண்டுவின் மைந்தரைப் பாரிலே வெல்ல

அர்ச்சுனன்: - நானே நான் நானே நான்

துரோணர்: தீண்டத் தகாத அவ் வேடன் தோதல்ல

அர்ச்சுனன்: - நானே நான் நானே நான்

துரோணரும் அர்ச்சுனனும்

சென்று மறைகிறார்கள்

காட்சி மாற்றம்

பீஷ்மர்

நடுநாயகமாக வீற்றுள்ளார்

பாண்டவர்கள்

தலை தாழ்த்தி ஒருபால் நிற்கிறார்கள்

துரியோதனன்

எதிரே நின்று அட்டகாசம் செய்கிறான்

துரியோதனன்: வானோர் புகழ் வீர வேடன் - வென்றான்

ஈனப் பிறவிகளையே

மானம் போனவர்கள் மண்ணிலே - மாளாமல்

மௌனமாக வந்தார் மன்னர்க்கே மறுவாக

கானகம் சென்று நான் காண்பேன் - எந்தன்

சேனாபதியாகச் சேர்ப்பேன்

தானமும் தனுர்வேத வீரர்க்கே தருவேன் - நான்

கோனாகவும் கொள்வேன் கொள்வேனே தோழனாய்

தன்னான தன்னான தானா - தானா
தன்னான தன்னான தானா

பீஷ்மர்

துரியோதனனை இடை நிறுத்துகிறார்

பீஷ்மர்: ஆண்டாண்டு காலமாய் ஆண்ட பரம்பரைக்கும்
தீண்டத் தகாத அந்த அடிமை குடிமைக்கும்
நீண்ட இடை வெளியை நினைத்தும் பார்க்காமல்
காண்பானாம் வேடனைக் கொள்வானாம் தோழனாய்

துரியோதனன்: கற்றவர்க்கும் நலம் நிறைந்த

கன்னியர்க்கும் வன்மைக் கை

உற்றவர்க்கும் வீரர் என்று

உயர்ந்தவர்க்கும் வாழ்வுடைக்

கொற்றவர்க்கும் உண்மையான

கோது இல் ஞான சரிதராம்

நற்றவர்க்கும் ஒன்று சாதி

நன்மை தீமை இல்லையால்

(பாடல் - வில்லி பாரதம்)

பீஷ்மர்: கற்றவரும் நற்றவரும் கை வண்ணம்
பெற்றவரும் வீரத்தால் மிக்கவரும்
கொற்றவரோடு கொலுவிருக்கத் தக்கவரோ
மற்றவர் நிலை என்ன மதிப்பென்ன மறுப்பென்ன

சிந்தனையில் ஆழ்கிறார்

அந்தகன் கௌரவன் அரியணைக் குரிமையுள்ளான்
மைந்தன் தான் இந்தத் துரியோதனன் ஆனாலும்
எந்தையும் அவர் முன்னோரும் இருந்தாண்ட இந்த
அத்தினாபுரியாளும் அருகதை இவனுக்கில்லை

வேண்டும் அரசு வேந்தியல் காக்கவல்ல
பாண்டுவின மைந்தர்க்கே பாரினை ஆளவல்ல
ஆண்ட பரம்பரை ஆணிவேர் அவர் ஆண்டு
மாண்பு பெறும் அந்நாள் மகிழ்ச்சிக்குரிய நந்நாள்

துரியோதனன்

ஆரவாரிக் கிறான் :

தன்னான தன்னான தானா - தானா

தன்னான தன்னான தானா

பீஷ்மர்

துரியோதனனை அடக்குகிறார்

பீஷ்மர் :

பொறு பொறு துரியோதனா - நீயும்

பொறுப்பின்றிப் பேசாதே

எரிகிற நெருப்பிலே எண்ணையை ஊற்றாதே

புரியாதோ அரசியலே

துரியோதனன் : புரியும் பிதாமகரே - என் முடி

உரிமை பறிக்கும் சதி

அறிவேன் நான் பீஷ்மரின் அன்புக்குரியவர்கள்

மரியாதை கெட்டு வந்தார்

பீஷ்மர் :

முட்டாள்த் தனமாய்ப் பேசாதே - மூடா

வெட்கமிது குல வேந்தர் எல்லோர்க்கும்

நட்டமாகும் நாடாள்வோர்க்கே - நாட்டில்

கெட்டுப் போகும் குலக்கோன்முறை ஆட்சி

குடிமக்கள் ஆயுதம் தாங்கி - தங்கள்

அடிமைத் தளையை அறுக்க எழுந்தால்

மடியுமே மன்னர்கள் ஆட்சி - உந்தன்

முடியினைக் காக்க முடியுமா உன்னால்

பீஷ்மர்

சிந்தனையில் ஆழ்கிறார்

பிழை ஒன்று நேர்ந்துள்ளது

பொறுத்திருக்க நேரமில்லை

முனையிலே கிள்ள வேண்டும்

முன் யோசனை வேண்டும் வேண்டும்

களையினை எடுக்க வேண்டும்

கோன்முறை காக்க வேண்டும்

பீஷ்மர்

கட்டளையிடுகிறார்

பீஷ்மர்: அழைத்துவா துரோணரை இங்கே
அவருடன் பேச வேண்டும்

காட்சி மாற்றம்

தன்னன்னத் தானா தானன்னத் தானன்னத் தானா
தன்னன்னத் தானன்னத் தானன்னத் தானன்ன
தன்னன்னத் தானன்னத் தானன்னத் தானன்ன
தன்னன்னத் தானன்னத் தானன்னத் தானன்ன
தன்னன்னத் தானா தானன்னத் தானன்னத் தானா

இரதம் வருகிறது

துரோணர் இரதத்தில் வருகிறார்

அர்ச்சுனன் இரதத்தைச் செலுத்துகிறான்

அர்ச்சுனனின்

சிந்தனைச் சுழற்சி நிற்கிறது

உரைஞர்

ஏடு படிப்பதை நிறுத்தி

நிமிர்ந்து பார்க்கிறார்

உரைஞர்: பார்த்தனின் சிந்தனையில்
படித்தோம் நடந்த கதை
யாரிடம்தான் செல்கிறார்கள்
அதையும்தான் பார்ப்போமே

உரைஞர்

ஏடு புரட்டுகிறார்

தன்னன்னத் தானா தானன்னத் தானன்னத் தானா
தன்னன்னத் தானன்னத் தானன்னத் தானன்ன
தன்னன்னத் தானன்னத் தானன்னத் தானன்ன
தன்னன்னத் தானன்னத் தானன்னத் தானன்ன
தன்னன்னத் தானா தானன்னத் தானன்னத் தானா

இரதம்

முன்னோக்கி வருகிறது

அர்ச்சுனன்

ஏகலைவனைச் சுட்டிக் காட்டுகிறான்

துரோணர்

ஏகலைவனைக் கவனிக்கிறார்

ஏகலைவன்

ஒருபால் விற்பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறான்

அர்ச்சுனன்

இரதத்தை நிறுத்துகிறான்

இருவரும்

இரதத்தை விட்டு இறங்குகிறார்கள்

ஏகலைவன்

அவர்களைக் காண்கிறான்

ஒடிச் சென்று

துரோணரை வணங்குகிறான்

துரோணர்

ஏகலைவனை அறியாதவர் போல்

அவனை நோக்குகிறார்

உரைஞர்

ஏட்டிலிருந்து கண்ணை அகற்றி
சிந்தனையுடன் நோக்குகிறார்

(ஏகலைவனின் தந்தை

அழுது புலம்புவது

ஊமைக் குரலுடன் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]

தோற்றம் மறைகிறது)

உரைஞர்

ஏட்டினைத் தொடர்கிறார்

ஏகலைவன்

தன் கதையை

துரோணருக்குச் சொல்கிறான்

ஏகலைவன்: நாட்டு எல்லைக் கப்பால் ...

உரைஞர்: யார் இவன் அறிந்த பின்னும்
யார் என வினவுவோர் முன்
கூறுவான் தன் கதையை
ஏறு இணை ஏகலைவன்

காட்சி மாற்றம்

ஏகலைவனின் நண்பர்கள்

வேட்டைக்குத் தயாராக வருகிறார்கள்

ஏகலைவனின் தந்தையும்

அவர்கள் பின் வருகிறார்

நண்பர்: வேட்டை மேல் வேட்டை ஆட

கானகத்து வேடர் - நாங்கள்

வெகு விரைவாய்ப் போய்வருவோம்

கானகத்து வேடர்

தந்தை

பின் தங்கிக் களைப்பாறுகிறார்

நண்பர்: காட்டுக்குக் காடு சென்று
கானகத்து வேடர் - நாங்கள்
கண்ணி வைத்துக் கொண்டருவோம்
கானகத்து வேடர்

தந்தை

நண்பர்களை அணுகுகிறார்

தந்தை: வேட்டை மேற் செல்லும் நேரம்
ஏகலைவன் எங்கே - அவன்
விரைந்து வந்தேன் சேரவில்லை
உங்களுடை நண்பன்

நண்பர்: வேட்டையில் விண்ணன் தான்
உந்தனுடை மகனும் - அதோ
வலு வீச்சாய் ஓடி வாறான்
ஏகலைவன் இங்கே

ஏகலைவன்

விரைந்து வருகிறான்

ஏகலைவன்: கொண்டு வருவேன் நானும்
கொண்டு வருவேன் - அப்பு
கொடிய மிருகம் பல
கொன்று வருவேன்

நண்பர்: சுண்டி விடும் ஓர்
அம்பினிலே

ஏகலைவன்: - அங்கே

சுருண்டு விழுந்திடுமே
விலங்கு பல

தந்தை: கொம்பன் யானை ஏதும்
குறுக்கே வரும்

ஏகலைவன்: - அதைக்

கொன்றிடுவேன் ஒரு
கண்ண விடுத்தே

நண்பர்: அம்புக்கு அம்பு ஒன்றாய்
விழுந்திடுமே

தந்தை: - அதில்
ஆனை புலி கரடி
விழுந்திடுமா

ஏகலைவன்: காணக் கலக்கி வரும்
என் அம்பு

நண்பர்: - அதில்
கதறி விழுந்திடுமே
விலங்கினங்கள்

ஏகலைவன்: வாணை வளைத்து வர
அம்பு விட்டேன் - என்றால்

நண்பர்: வந்து விழுந்திடுமே
பறவை இனம்

ஏகலைவனும் நண்பர்களும்
வேட்டைக்குப் புறப்படுகிறார்கள்

நண்பர்: வேட்டை மேல் வேட்டை ஆட
காணகத்து வேடர் - நாங்கள்
வெகு விரைவாய்ப் போய் வருவோம்
காணகத்து வேடர்

தந்தையும்
பின்னாற் செல்கிறார்

ஏகலைவன்
அவரைத் தடுக்கிறான்

ஏகலைவன்: காட்டுக்குக் காடு செல்ல
ஏலாத வயது - இங்கே
காத்திருங்கள் போய் வருவோம்
காளையர்கள் நாங்கள்

நண்பர்: வேட்டை மேல் வேட்டை ஆட
கானகத்து வேடர் - நாங்கள்
வெகு விரைவாய்ப் போய் வருவோம்
கானகத்து வேடர்

ஏகலைவனும் நண்பர்களும்
சென்று மறைகிறார்கள்

தந்தை
அவர்களுக்கு விடை கொடுத்து
ஓர் இடத்திற் தங்குகிறார்
கால மாற்றம்

தந்தை
வழி பார்த்து நிற்கிறார்

ஏகலைவனும் நண்பர்களும்
சேர்வுடன் வருகிறார்கள்

நண்பர்: வேட்டை மேல் வேட்டை ஆடி
கானகத்து வேடர் - நாங்கள்
வெறுங் கையுடன் வந்து சேர்ந்தோம்
கானகத்து வேடர்

காட்டுக்குக் காடு சென்று
கானகத்து வேடர் - நாங்கள்
கண்ணி வைத்தோம் காணவில்லை
கானகத்து வேடர்

ஏகலைவனும்
நண்பன் ஒருவனும்
தந்தையை அணுகுகிறார்கள்

ஏனைய நண்பர்கள்
சென்று மறைகிறார்கள்

ஏகலைவன்

தந்தையிடம் சென்று

வில்லை வீசி எறிகிறான்

ஏகலைவன்: வில்லம்புக்கு ஒரு வேலை இல்லை
இங்கே வேலை இல்லை - நாங்கள்
கொல்லுதற்கோ காட்டில் மிருகம் இல்லை
இங்கே ஒன்றும் இல்லை

நண்பன்: விளையாட்டு அவர்க்குப் பொழுது போக்கு
வேட்டை பொழுது போக்கு - எமக்குப்
பிழைப்பதுதான் எங்கள் சீவியமே
வேட்டை சீவியமே

ஏகலைவன்: பொல்லாதவர் அந்தப் போர் வீரர்கள்
நாட்டை ஆள்பவர்கள் - வந்து
இல்லாமலே வீணே கொன்றார்களே
வேட்டை மிருகங்களை

தந்தை

அவர்களைச் சாந்தப்படுத்த முயலுகிறார்

தந்தை: இண்டு நேற்று வந்த ஒண்டல்ல - இது
ஆண்டாண்டு காலமாய் உள்ளதுதான்
பண்டு தொட்டு வந்த பழக்கமிது - நாங்கள்
பாரெங்கும் வேட்டை தேடி அலைவது தான்
பெண்டு பிள்ளைகளைக் காக்கவேணும் - நீங்கள்
போரும் பகையுமின்றி வாழவேணும்

ஏகலைவன்

தந்தை சொல்வதைக் கவனிக்காது

அப்பாற் செல்கிறான்

நண்பன்

தந்தையை அணுகுகிறான்

நண்பன் : சீவிக்க வழி பார்க்க வேணும்
சீவியத்தைக் காக்க வேணும் - எங்கள்
சீவியத்தைச் சமர் செய்தும் காக்க வேணும்
சீவன் போற் காக்க வேணும்

தந்தை : தெரியாது பார் எமக்கும் போர்க் கலைகள்
வெளியூர்க் கலைகள் - அதனால்
சரிசமமாய்ச் சமர் செய்ய முடியாது காண்
எம்மாலே முடியாது காண்

நண்பன் : வில்லுக்கு ஓர் வீரன் ஏகலைவன்
எங்கள் ஏகலைவன் - அவனை
வெல்லுதற்குக் காட்டில் ஒருவர் இல்லை
இங்கே ஒருவர் இல்லை

தந்தை : இல்லை என்று சொல்லிப் பெருமை வேண்டாம்
வீணே பெருமை வேண்டாம் - நாட்டில்
வில் வித்தையிற் சிறந்த வீரர் உள்ளார்
பெரிய வீரர் உள்ளார்

நண்பன் : கல்லாமலே வரும் குல வித்தைகள்
எங்கள் குல வித்தைகள் - அதனால்
சொல்லித் தெரிவதல்ல வில் வித்தைகள்
எமக்கு வில் வித்தைகள்

ஏகலைவன்
நண்பனுடன் சேர்ந்துகொள்கிறான்

ஏகலைவன் : வேட்டுவர் நாம் வில்லுடன் பிறந்தவர்கள்
அம்புடன் பிறந்தவர்கள் - எங்களை
நாட்டில் யாரும் நாணேற்றி வெல்லுவரோ
கணை விட்டுக் கொல்லுவரோ

தந்தை : பரசுராமர் என்றோர் வீரர் - உள்ளார்
பரசுராமர் என்றோர் வீரர் - அவர்
அரசர்களை வென்ற மா முனிவராவர்
பரசுராமர் என்றோர் வீரர்

அரசர்களுக் கரசனாக - உள்ளார்
அரசர்களுக் கரசனாக - பீஷ்மர்
பரசுராமரையும் வென்ற பெரும் வீரர்
அரசர்களுக் கரசனாக

துரோணர் என்பார் அரச குரு - உள்ளார்
துரோணர் என்பார் அரச குரு - அங்கே
இராசாக்கள் பலர் உள்ளார் பயின்றவர்கள்
துரோணர் என்பார் அரச குரு

ஏகலைவன்: நாட்டை ஆளும் அந்த வீரர்கள் போல்
பெரிய வீரர்கள் போல்
பெரிய வீரர்கள் போல்
காட்டிலும் தோன்ற வேண்டும்
வில் வீரர் தோன்ற வேண்டும்

தந்தை: தொல்லை தரும் ஆள்வோர்கள் கற்கும் வித்தை
மக்களைக் கொல்லும் வித்தை
மக்களைக் கொல்லும் வித்தை
நல்லதல்ல வேண்டாமடா
என் மகனே வேண்டாமடா

ஏகலைவன்
நண்பனுடன் செல்கிறான்
காலமாற்றம்

பின்பு தனித்து
தந்தையிடம் வருகிறான்

ஏகலைவன்: போகவிடை பெற்றவரே
தாவேன் அப்பு - அந்த
போர் முறைகள் நானும் கற்றுவர

தந்தை: போக வேண்டாம் மகனே
போகவேண்டாம் - அந்த
போர் முறைகள் எமக்கு வேண்டாமடா

ஏகலைவன்: விடுவதில்லை உன் மகன் நான்
விடுவதில்லை - அந்த
வில்வித்தைகள் கற்காமல் விடுவதில்லை

தந்தை: விட்டிட்டா மகனே
விட்டிட்டா - அந்த
வில்வித்தைகள் எமக்கு வேண்டாமடா

ஏகலைவன்
பிடிவாதமாக நிற்கிறான்

தந்தை
சிறிது கோபமடைகிறார்

தந்தை: காட்டு வேடர் நாங்களடா
என் மகனே அட ஏகலைவா - உன்னை
நாட்டை ஆள்வோர் மதிக்கமாட்டார்

காட்டில் நீயும் வாழ்வதற்கு
என் மகனே அட ஏகலைவா - உந்தன்
வேட்டைத் திறன் போதுமடா

பொல்லாதவர் ஆள்பவர்கள்
என் மகனே அட ஏகலைவா - உனக்குச்
சொல்லித் தரார் போர்க் கலைகள்

வேண்டாமடா வேண்டாமடா
என் மகனே அட ஏகலைவா - நீயும்
மாண்டு போவாய் போக வேண்டாம்

ஏகலைவனும் தந்தையும்
வேறுவேறாய்ப் பிரிந்து நிற்கிறார்கள்

கால மாற்றம்

நண்பர்கள்
வந்து கூடுகிறார்கள்

ஏகலைவன்

அவர்களை அணுகுகிறான்

ஏகலைவன்: வில்லுக்கோர் ஏகலைவன்
வில்வீரன் என்றே - என்னை
வல்லோர் புகழுவதை எல்லோரும் கேட்பீர்

நண்பர்: வல்லோர் புகழ் உரையால்
வெற்றி வந்திடுமோ - இங்கே
வல்லோராய் ஆகிடுவோம் எல்லோரும் சேர்வோம்

ஏகலைவன்: இனி ஆண்ட பரம்பரையே
இல்லாமற் செய்வேனென்று
தனிப்பட்ட கோவத்திற்காய்த்
தனியனாய் எதிர்த்து நின்றார் - பரகராமர்

நண்பர்: எனின் ஆண்ட பரம்பரைகள்
இன்னும் ஏன் ஆளு தெம்மை
தனி வழி வெற்றி ஏது
துணைவரோடு இணைந்து செல்வாய்-நீயும்

ஏகலைவன்: யார்தான் தடுத்திட்டாலும்
எங்கும் நான் செல்வேன் - என்னைப்
பாரோர் பகைத்திட்டாலும் பயந்திட மாட்டேன்

ஏகலைவன்

தந்தையிடம் சென்று

அவரை வணங்குகிறான்

ஏகலைவன்: போகவிடை பெற்றவரே தாவேன் அப்பு
எனக்குத் தாவேனெனை
என் அப்பு தாவேனெனை
போர்க் கலைகள் கற்றுவர
வில் வித்தை கற்றுவர

தந்தை

மனம் இல்லாதவராக

ஏகலைவனுக்கு விடை கொடுக்கிறார்

தந்தை: பரசுராமர் எதிரி அரசர்க் கெல்லாம் - அவரைக்
 குருவாய்ப் பெற்றே வித்தை விரைவாய்க் கற்பாய்
 கற்றிடுவாய் நீயும் கற்றிடுவாய் - பாரில்
 வெற்றி கொள்வாய் நீயும் வெற்றி கொள்வாய்
 போய்வருவாய் மகனே போய்வருவாய் - என்மகனே
 போர்க் கலைகள் கற்று நீ வருவாய்

ஏகலைவன்
 விடை பெற்றுச் செல்கிறான்

ஏனையோர்
 அவன் பின் சென்று
 வழி அனுப்புகிறார்கள்

தந்தை
 தனித்து விடப்பட்டு
 சோகமாய் நிற்கிறார்

காட்சி மாற்றம்

பஞ்சபாண்டவர்களும்
 துரியோதனன் (ஆதிரோடும்)
 படைப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்

துரோணர்
 அவர்களைப் பயிற்றுவிக்கிறார்

ஏகலைவன்
 அடக்க ஒடுக்கமாய் வந்து
 ஒரு பக்கம் நின்று கவனிக்கிறான்
 அங்கு நடக்கும் பயிற்சிகளைத்
 தன் பாட்டித் தானும் செய்து பார்க்கிறான்

பீஷ்மர்
 அங்கு வருகிறார்

துரோணர்
 அவரை எதிர்கொண்டு வரவேற்கிறார்

ஏனையோர்

பயிற்சியை நிறுத்திவிட்டு

பீஷ்மரை வணங்குகிறார்கள்

ஏகலைவனை

எவரும் கவனிக்கவே இல்லை

துரோணர்

அர்ச்சுனனை அழைத்து

விலிவித்தை காட்டும்படி ஏவுகிறார்

அர்ச்சுனன்

பீஷ்மரையும் துரோணரையும் வணங்கி

பல கோணங்களில் நின்று

விலிவித்தை காட்டுகிறான்

துரியோதனன்

அர்ச்சுனனின் திறமை கண்டு

பொறாமை அடைகிறான்

கதாயுதத்தைச் சுழற்றிக் கொண்டு

முன்னே பாய்கிறான்

வீமனும்

கதாயுதத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு

துரியோதனன் எதிரே பாய்கிறான்

அர்ச்சுனன்

விலகி ஒரு பாற் செல்கிறான்

துரியோதனன் வீமன்

இருவருக்கும் மத்தியிற்

கதாயுதப் போட்டி நிகழ்கிறது

துரியோதனன்

போட்டியிற் பின்னடைகிறான்

வீமன்

ஆனந்தத்திற் குதிக் கிறான்

ஏனைய பாண்டவர்
வீமனைச் சூழ்ந்து போற்றுகிறார்கள்
பீஷ்மர்
துரோணரைப் போற்றுகிறார்
துரியோதனன்
தலைகுனிவுடன் வெளியேறுகிறான்
பீஷ்மர்
பாண்டவர்களை அழைத்துக் கொண்டு
வெளியேறுகிறார்
துரோணர்
அவர்களை வழி அனுப்பி வைக்கிறார்
ஏகலைவன்
அனைத்தையும் ஆர்வத்துடன்
பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறான்
துரோணர்
ஏகலைவனைக் காண்கிறார்
ஏகலைவன்
துரோணரை அணுகி
அவரை வணங்குகிறான்
துரோணர்
யார் இவன் என
அவனை நோக்குகிறார்
ஏகலைவன்: நாட்டு எல்லைக் கப்பால் ...

நாட்டு எல்லைக் கப்பால் - ஐயா
காட்டுக்குள் வாழும் வேடன் - ஐயா
வாழும் வேடன்
வேட்டைத் தொழிலாலே - வில்லை
மூட்டத் தெரிந்தவன் நான் - கொஞ்சம்
தெரிந்தவன் நான்

துரோணர்

அக்கறை இல்லாமல்

தலை ஆட்டிவிட்டு

வேறு பக்கம் செல்லத் திரும்புகிறார்

ஏகலைவன்: இரப்போர்க் கெல்லாம் ஈந்து

ஆரண்யம் சென்ற வேளை

பரசுராமரிடம் சென்றேன்

துரோணரைக் காண் என்றார்

அரச குருவே ஐயா

சரம் விடும் வித்தை

இரக்கம் கொண்டு எனக்கும் கொஞ்சம்

தரவேண்டும் குருவே

துரோணர்

ஏகலைவனை ஆச்சரியத்துடன் பார்க்கிறார்

ஏகலைவன்: பரசுராமர் படை பெற்றவரே - ஐயா

அரசகுரு துரோணரே

அரசர் அல்லாதோர்க்கு ஆயுதப் பயிற்சி

அரசத் துரோகமாமோ

வில்லோடு வாழும் வேடன் எனக்கும் - நல்

வில்வித்தை தந்தால் என்ன

சொல்லையா உமக்கிந்தச் சுதந்திரம் இல்லையோ

பொல்லாப்போ பாவமாமோ

துரோணர்

சிரித்து மழுப்பி

மறுபக்கம் திரும்புகிறார்

ஏகலைவன்

ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாக

துரோணரை வணங்குகிறான்

ஏகலைவன்: மனத்தால் வரித்துக் கொண்டேன்

கானகத்து வேடன் - ஐயா

உனையே என் குருவாக
கானகத்து வேடன்
மூக்கால் வலமாய் வந்தேன்
கானகத்து வேடன் - ஐயா
எக்காலும் உன் சிஷ்யன்
கானகத்து வேடன்

காட்சி மாற்றம்

துரோணர் சிலை
நடுவே நிற்கிறது

ஏகலைவன்
சுற்றி வந்து வணங்குகிறான்

நண்பர்களும்
அவனுடன் சேர்ந்து கொள்கிறார்கள்

ஏகலைவன்: சிலையாய் வடித்து விட்டேன்
கானகத்து வேடன் - ஐயா
தலை தாழ்த்தி வேண்டுகிறேன்
கானகத்து வேடன்

அனுமதியைத் தாவேன் இப்போ
கானகத்து வேடன் - ஐயா
தனுர் வேதம் கற்றிடவே
கானகத்து வேடன்

தந்தையும்
அங்கு வந்து
அவர்களுடன் சேர்ந்து கொள்கிறார்

தந்தை: குருவே குருவடிவே - ஐயா
தருவாயே நல்லாசிகள்
கல்லாய் இருக்காமலே - ஐயா
வில் வித்தையைச் சொல்லித் தாவேன்

சரணம் சரணம் என்றோம் - ஐயா
சரம் விடக் கற்றுத் தாவேன்

கும்பிடோம் கும்பிடோமே - ஐயா
அம்பு விடக் கற்றுத் தாவேன்

கானகத்து மக்கள் நாங்கள் - ஐயா
பாணம் விடக் கற்றுத் தாவேன்

வில்லுக்கோர் வீரனாக - ஐயா
சொல்லித் தாவேன் நல்ல வித்தை

என்ன குற்றம் செய்தாலும் தான் - ஐயா
எங்களை நீ காக்க வேணும்

காக்க வேணும் காக்க வேணும் - ஐயா
நீக்க வேணும் எங்கள் குறை

ஏகலைவனும் நண்பர்களும்
சிலையைச் சுற்றி வந்து
விழுந்து வணங்குகிறார்கள்

தந்தை
ஏகலைவனை ஆசீர்வதிக்கிறார்

தந்தை: பயிற்சியால் பெற்றிருவாய்
போர்க் கலைகளெல்லாம் - வெளி
ஊர்க் கலைகளெல்லாம் - உன்
முயற்சியே திருவினையாம்
என் மகனே கேளாய் - என்
ஏகலைவா கேளாய்

தந்தை
ஏகலைவனுக்கு
வில் ஒன்று வழங்குகிறார்
ஏகலைவன்
தந்தையை வணங்கி

வில்லைப் பெற்று
வில்வித்தை கற்கத் தயாராகிறான்

ஏனையோர்
துரோணர் சிலையைத் தூக்கி
ஓர் இடத்தில் வைத்து
அதன் முன்
வில்வித்தை பழகுவதற்கு
இடம் அமைத்துக் கொடுக்கிறார்கள்

கால மாற்றம்

ஏகலைவன்
வில்வித்தை பயிலுகிறான்

நண்பர்கள்
அவனுடன் கலந்து கொள்கிறார்கள்

ஏகலைவன்: தட்டிவிட்டேன் வில்லின் நாணை இப்போ
நண்பர்: - அது

திரும் என்றே இடி முழங்கியதே

ஏகலைவன்: கணை ஒன்று நானும் தொடுத்துவிட்டேன்
நண்பர்: - அது

கணைத்துக் கொண்டே சென்று தாக்கியதே

ஏகலைவன்: அம்பொன்று இதோ எய்து விட்டேன்
நண்பர்: - அது

அக்கினியை எங்கும் கக்கியதே

ஏகலைவன்: வர்ணாஸ்த்திரம் இதோ நான் விடுத்தேன்
நண்பர்: - அது

வாரி நீரை எங்கும் கொட்டியதே

ஏகலைவன்: முன்னுறு சாரம் நான் சொரிந்தேன்
நண்பர்: - அவை

மூடினவே வானத்துச் சூரியனை

நண்பன் ஒருவன்

துரோணர் சிலையின் அடியை

ஏகலைவனுக்குச் சுட்டிக் காட்டுகிறான்

நண்பன் : எங்கள் குரு காலடியில் என்ன செய்யுது - ஆ
அங்கே பார் நாயொன்று சீ அசுத்தம் செய்யுது

ஏகலைவன்

அதைக் கண்டு

ஆத்திரம் அடைந்து

அம்பு தொடுக்கிறான்

நண்பர்கள்

அதைச் சென்று பார்த்து

அதிசயமடைகிறார்கள்

ஏகலைவனைச் சூழ்ந்து

புகழ்ந்து மகிழ்கிறார்கள்

நண்பர் : ஆயிரம் துளையிட்டு அம்பு செல்லும் வித்தை
அற்புதம் அதிசயம் ஆகா ஆகா
பாயும் உன் அம்பின் முன் பாரில் எவர் உன்னை
போரில் இனி வெல்வார் போட்டி இல்லை

ஏகலைவன்

ஓடிச் சென்று

துரோணர் சிலையை வணங்குகிறான்

ஏகலைவன் : கல்லில் வடித்த சிலை

எங்கள் ஐயா குருவே - எனக்குச்

சொல்லிக் கொடுத்த கலை

எங்கள் ஐயா குருவே

காட்சி மாற்றம்

துரோணரும் அர்ச்சுனனும்

ஏகலைவன் கூறுவதைக் கேட்டுத்

திகைத்து நிற்கிறார்கள்

ஏகலைவன்

துரோணரை வணங்கி நிற்கிறான்

ஏகலைவன் : வில்லில் எனை விஞ்ச

யாரும் இங்கே இல்லை - எங்கும்

வல்லவர் உண்டென்றால்

வரட்டும் என் முன்னே

அர்ச்சுனன்

ஆத்திரமடைகிறான்

துரோணர்

அவனைக் கையமர்த்துகிறார்

ஏகலைவன்

அலட்சியமாகப் பார்க்கிறான்

உரைஞர்

ஏட்டில் இருந்து கண்ணை விலக்கிப் பார்க்கிறார்

உரைஞர் : வில்லுக்கோர் விஜயன் என்னும்

சொல்லுக்கே போட்டியாக

வல்லவன் ஒருவன் வாழ்ந்தான்

எல்லை இல்லா வீரம் உள்ளான்

உரைஞர்

சிந்தனையுடன் நோக்குகிறார்

(ஏகலைவனின் தந்தை

ஒப்பாரியுடன் - தெளிவற்ற சொற்கள்

அழுது புலம்புவது ... [மனத்தகத் தோற்றம்])

தோற்றம் மறைகிறது)

உரைஞர்

ஏட்டிற் கண்ணைச் செலுத்துகிறார்

பீஷ்மர் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]:

... அழைத்துவா துரோணரை இங்கே
அவருடன் பேச வேண்டும்

துரோணரின்

சிந்தனையைத் தாக்குகிறது

... துரோணாச்சாரியாரே அறிவீர் அரசியல்
அரச அதிகாரம் இருக்கு எதனில்

துரோணர்

கையால் வில் அம்பு முத்திரை காட்டி

விறைப்பாய் நிற்கிறார்

... யாரோ வேடன் அவன் பாரோர் புகழுகிறார்
போருக்குரிய பெரும் வீரம் புரிகிறானாம்
தீர விசாரித்துள்ளேன் நீரே அவன் குருவாம்

துரோணர்

ஏதும் அறியாதவராய்த்

திகைத்துப்போய் நிற்கிறார்

... யாராய் இருந்தாலென்ன காரும் எம் அரசை

துரோணர்

போருக்குத் தயாராகிறார்

... போரில் முடிக்க வேண்டாம் பாரோர் பகிடி செய்வார்
கோரிக் கெடுக்க வேண்டும் வீரத்தை வேரில்

துரோணர்

விளங்காது விழிக்கிறார்

... வீரர்க்கு வில் வான் வேல் போரைப் புரிவதற்கு
நேரில் நிகரிலது நீர் அறிவீரே

துரோணர்

தன் வலக்கைப் பெருவிரலையும்

ஏகலைவனையும்

மாறி மாறிப் பார்த்துச்

சிறிது தயங்குகிறார்

... வேத முனியே இந்த வேத்து முனி கூறுவேன் கேள்
யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என நீ வாழ்ந்த காலை
மாவின் பாலே அன்றி மரபுக்குரிய உன் மைந்தன்
ஆவின் பால் கண்டறியான் அதனால் நீ வருந்தி
உந்தன் பாலிய நண்பன் யாகசேனன் துருபன் உனக்கு
“எந்தையும் வானம் எய்தி யானுமே அரசன் ஆனால்
உந்தனை ஆளவைப்பேன் உலகினில் பாதி” என்று
முந்தி உரைத்தது முழுதும் நம்மி முகம் மலர்ந்து அந்தக்
கோவின் முன் எய்துதலும் கோமான் “யார் நீ” என்ன
நாவும் நடுநடுங்கி

துரோணர்: நான் உன் நண்பன்

... என்றாய்

“மன்னன் யான் நீ முனிவன் உனக்கும் எனக்கும்
என்ன நட்பு உண்டு” என ஏசி நகை செய்து இகழ்ந்தான்
அன்ன துருபன் தன்னை அவையில் அரசர் கேட்ப

துரோணர்: சொன்ன வாய்மை நீயே சோர்ந்தாய் யானோ சோரேன்
புகன்றபடி நீ ஆளும் புவியிற் பாதி கொள்வேன்
இகன்றபடி உன்னை இரதத்துடன் கவர்வேன்
அகன்ற மெய்மை உடையாய் அறிதி அறுதி

... புகன்ற நீ வஞ்சினம் முடிக்க வேண்டாமோ
உன் அரும் மைந்தன் ஆவின் பால் குடிக்க வேண்டாமோ
நன்று இதை முடி நான் புகன்றபடி போய்வா

பீஷ்மரின் தோற்றம்

மறைகிறது

துரோணர்

சிந்தனை கலைந்து நிற்கிறார்

உரைஞர்: அழைத்துவா துரோணரை என்றார்
களை எடுக்க ஆணை இட்டார்
பிழை எனத் தெரிந்தும் துரோணர்
பழி ஏற்றார் பக்கம் சார்ந்தார்

ஆளுவோர் ஆணை ஏற்றார்
கோழையாய் மாறிவிட்டார்
ஏழையாய் இருந்த தெண்ணார்
குழுறார் சூழ்ச்சி ஒன்று

துரோணர்

ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார்

ஏகலைவனை நோக்குகிறார்

துரோணர்: என்னைக் குருவாய்க் கொண்டாய்
உன்னைச் சிஷ்யனாய்ப் பெற்றேன்
முன்னைப் பழைய முறை
என்ன குரு தட்சணை சொல்

ஏகலைவன்

என்ன தரவேண்டும் என்பது போல்

துரோணரைப் பார்க்கிறான்

துரோணர்: உன்னை நிகர் வில் வீரர்கள்
இன்னும் பிறக்க வில்லை
என்னரும் சிஷ்யன் நீ தான்
என்ன குரு தட்சணை சொல்

ஏகலைவன்

எதுவென்றாலும் தரத்

தயாராக நிற்கிறான்

துரோணர்: பென்னம் பெரிய பொருள்
ஒன்றும் எனக்கு வேண்டாம்

சின்னஞ் சிறு கட்டை விரல்
உன் விரலைத் தந்தால் போதும்

துரோணர்
தன் வலதுகைப் பெருவிரலைக்
காட்டி நிற்கிறார்

ஏகலைவன்
தன் இடுப்பில் இருந்த
கைக் கோடரியை உருவுகிறான்
துரோணரின் காலடியில்
தன் வலதுகையை வைத்துக்
கோடரியை ஒங்குகிறான்

நண்பர்கள் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]:

... ஆயிரம் துளையிட்டு அம்பு செல்லும் வித்தை
அற்புதம் அதிசயம் ஆகா ஆகா
பாயும் உன் அம்பின் முன் பாரில் எவர் உன்னைப்
போரில் இனி வெல்வார் போட்டி இல்லை

தோற்றம் மறைகிறது

ஏகலைவன்
தடுமாற்றமடைகிறான்
எழுந்து ஒருபாற் சென்று
தன் கட்டைவிரலை நோக்குகிறான்

தர்மன் சகாதேவன் ஆகியோர் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]:

... வேட்டுவ வீரனே உன்
வித்தையினைக் காட்டிவிட்டாய்
நாட்டினை ஆள்பவர் நாம்
நல்லததை மெச்சுகிறோம்

போர்முறைகள் கற்றதாரிடம் - வேடுவனே
போர்முறைகள் கற்றதாரிடம்

தோற்றம் மறைகிறது

ஏகலைவன் தன் கட்டைவிரலை நோக்குகிறான்
துரோணரை நோக்குகிறான்

துரோணர்: உன்னை நிகர் வில் வீரர்கள்
இன்னும் பிறக்கவில்லை
என்னரும் சிஷ்யன் நீதான்
என்ன குரு தட்சணை சொல்

ஏகலைவன்
வெறி கொண்டவனாகிறான்

ஏகலைவன்: வில்லுக்கோர் ஏகலைவன்
வில்வீரன் என்றே - என்னை
வல்லோர் புகழுவதை
எல்லோரும் கேட்பீர்

ஏகலைவன்
துரோணரை அணுகி
அவரின் காலடியில்
தன் வலக்கையை வைத்துக்
கோடரியால் கட்டைவிரலை வெட்டுகிறான்

தந்தையும் நண்பர்களும்
திகைத்துப்போய் நிற்கிறார்கள் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]

பீஷ்மர் தர்மன் வீமன் நகுலன் சகாதேவன்
ஆனந்தம் கொள்கிறார்கள் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]

துரியோதனன்
ஒருபால் நிற்கிறான் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]

அர்ச்சுனன்
சற்று எட்டி நிற்கிறான்

நண்பர்கள்
திகைப்பு நீங்கி
சோகத்திற் சோர்கிறார்கள் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]

தந்தை

அழுது புலம்புகிறார் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]:

... புகழுக்கோ விரல் கொடுத்தாய்
என் மகனே ஏகலைவா - உன்னை
இகழுமடா எங்கள் குலம்
என் மகனே ஏகலைவா

அரசர் சதியீதடா
என் மகனே ஏகலைவா - உந்தன்
விரலை வெட்டிக் கொண்டாரடா
என் மகனே ஏகலைவா

பொய்யர் புரட்டர் செயல்
என் மகனே ஏகலைவா - உந்தன்
கைவில் பறித்தாரடா
என் மகனே ஏகலைவா

முயற்சியின் திருவினையே
என் மகனே ஏகலைவா - உந்தன்
பயிற்சியாற் பெற்ற கலை
என் மகனே ஏகலைவா

பெயருக்காய் வந்த குரு
என் மகனே ஏகலைவா - உந்தன்
துயருக்கோ வந்தாரடா
என் மகனே ஏகலைவா

வீர மகனடா நீ
என் மகனே ஏகலைவா - உந்தன்
வீரம் பறிபோச்சே
என் மகனே ஏகலைவா

பாழ்பட்டுப் போவார்கள்
என் மகனே ஏகலைவா - உந்தன்
வாழ்வைப் பறித்தாரடா
என் மகனே ஏகலைவா

சீவியம் போனதடா

என் மகனே ஏகலைவா - உந்தன்

சீவந்தான் போனாலென்ன

என் மகனே ஏகலைவா

வையம் பொறுக்காதடா

என் மகனே ஏகலைவா - ஐயோ

ஐயோ நான் என்ன செய்வேன்

என் மகனே ஏகலைவா

ஏகலைவன்

துரோணரின் காலடியை விட்டு எழுந்து

ஒருபாற் செல்கிறான்

ஏகலைவன்: காட்டுக்குக் காடு செல்ல

ஏலாத வயது - இங்கே

காத்திருங்கள் போய் வருவோம்

காணையர்கள் நாங்கள்

நண்பர் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]:

... வேட்டை மேல் வேட்டை ஆட

கானகத்து வேடர் - நாங்கள்

வெகு விரைவாய்ப் போய் வருவோம்

கானகத்து வேடர்

ஏகலைவன்

அம்புவிட முயலுகிறான்

இயலாமை கண்டு

கவலை கொள்கிறான்

தந்தை

துயரத்தில் ஆழ்கிறார் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]:

... ஏழை மக்கள் எம்மை

ஏழை மக்கள் எம்மை வாழ விடா

வாழவிடா இந்த ஆளும் அரசர் ஓர் நாள்

ஆளும் அரசர் ஓர் நாள் அழிந்து போவார்

ஆண்ட பரம்பரைகள்
ஆண்ட பரம்பரைகள் பூண்டோடு
பூண்டோடு ஓர் நான் மாண்டு மடிந்து போகும்
மாண்டு மடிந்து போகும் மண்ணை விட்டே

ஏகலைவன்
விரல் வெட்டப்பட்ட
தன் கையைப் பார்த்துத்
துரோணரைப் பார்க்கிறான்

துரோணர்
தலை கவிழ்கிறார்

ஏகலைவன்
தன் சுட்டுவிரலால்
அரசர் பக்கம் காட்டுகிறான்

தந்தையும் நண்பர்களும்
ஆத்திரத்துடன் எழுகிறார்கள்
அரசர் பக்கம் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]:

... ஏழைகள் எழுச்சி பெற்று - ஓர் நான்
ஆள்வோரை அழித்தொழிப்பார் - நிச்சயம்
அழித்தொழிப்பார்

அரசர்கள் அனைவரும்
பின் வாங்குகிறார்கள் ... [மனத்தகத் தோற்றம்]

நாடகம் முற்றும்

உசாத் துணை

ஏகலைவன் நாடகத்தைப் பிரசுரிக்க முனைந்தபோது, நான் பாடித்தவற்றை, பார்த்தவற்றை, மீட்டுப் பார்த்தேன். நூல்களும், சஞ்சிகைகளும், பிரசுரமான காலம், இடம், முதலிய விபரங்களைக் குறித்து வைக்காததால், நான் பாட்டியவை முறைப்படி தர முடியவில்லை. என் நினைவில் உள்ளவரை உரியவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஏகலைவன் (பதினான்காம் பாடம்)
தமிழ் மலர், ஐந்தாம் புத்தகம்.

குருவின் சதி (சிறுகதை)
தாழையடி சபாரத்தினம்
ஈழத்துச் சிறுகதைகள்.

போர்வை (சிறுகதை)
என்.கே.ரகுநாதன்
மலர் 1 ~ இதழ் 1, தாயகம்.

பாதகாணிக்கை (நாடகம்)
கே.ஜி.மகாலிங்கம் (மகம்)
கையெழுத்துப் பிரதி

சூழ்ச்சி (நாடகம்)
பொன் தர்மலிங்கம்
கையெழுத்துப் பிரதி
(பொலிகண்டி கந்தவனக் கோயில் வீதியில்
மேடை நிகழ்வுகளையும் பார்த்தேன்)

வியாசர் விருந்து
சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரி

மகாபாரதம்
வில்லிபுத்தாராழ்வார்

The Mahabharata
Translated and edited by
J.A.B. Van Buitenan

இவர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக.

வீமர்சனங்களிலிருந்து

முதலாவது அரங்காக்கம்: 1978

My dear Path,

I congratulate you heartily on your performance both as producer [sic] and director of Ekalaivan, staged at Kali Kovil on the New Year day. For the first time I came to Kali Kovil to see your drama and I am highly appreciative of it. One has to see it only to know the efforts that have gone into its production. There are certain minor draw backs, which I could discuss with you in person. I am aware that much money is involved in such productions. Nevertheless it is worth the money and the efforts. Surely you would have captivated the hearts of one and all present on the day in large numbers. I am sure whatever might be the cost, you would popularize this type of stylized drama not only in your place, but in other areas as well. Well done! [...]

Yours Sincerely,

(Sgd.) M.S.Seenithamby

Principal

J/Thevaraiyali Hindu College

Karaveddy.

17.4.1978.

*

அம்பலத்தாடிகளின் 'ஏகலைவன்'

வருடந்தோறும் புத்தாண்டு தினத்தில் சிறந்த நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றும் நெல்லியடி அம்பலத்தாடிகள் இவ்வருடம் 'ஏகலைவன்' என்ற இசை நாடகத்தை மேடையேற்றினர். வடமோடி இசையும் காத்தவராயர் கூத்து மெட்டுகளும் இணைய, உடுக்கு, மிருதங்கம், வீணை [sic. ஆர்மோனியம்], தாளம் ஆகிய இசைக் கருவிகளின் ஒத்திசைவுடன் அண்ணாவியின் நெறிமுறைக் கட்டளைகளுக்கமைந்து மிகவும் கட்டுப்பாட்டுடனும் கதையமைப்புப் பிறழாமலும் இந்த நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்டது [...]

இலங்கைத் தமிழ் நாடக வளர்ச்சி வரலாற்றிற்குக் 'கந்தன் கருணை' என்ற இசை நாடகத்தைத் தயாரித்துப் புகழ்பெற்ற அம்பலத்தாடிகள் நிச்சயமாக 'ஏகலைவன்' மூலமும் நிரந்தர இடத்தைப் பெறுவார்கள்.

நெல்லை. க பேரன்

ஈழநாடு

30.4.1978

இரண்டாவது அரங்காக்கம்: 1982

*

Thank you very much for the invitation to see "Ekalaivan".

Having seen Ravanesan and Nondinadagam of Prof. Vidyanandan, I was eager to see this new attempt. In fact I had recorded Prof. Vidyanandan's plays and with a Sinhala commentary, broadcast it over the Radio.

The Koothu style can give great vibrancy for a modern performance. Of great interest to me are the beautiful step movements that accompany singing and the colourful decorative items like the tall bows carried specially by the warriors. Music too is very contributory to action.

Seeing Ekalaivan I thought it was a production from a Colombo school but when told that it was from Nelliady, I was rather surprised (pardon me) over the very good stage consciousness of a provincial girls[sic] school.

I would have much loved if the Koothu style was maintained even above modern stage techniques. Where the Koothu style emerged in great force the effect was more forceful. For example the arrangement of the opposing forces in the opening scene was splendid, but when the actors entered light spots to deliver certain lines the trend got broken. I also thought the folk dancing steps of the forest dwellers did not keep up with the Koothu rhythm. The singing was not very effective in the case of some but the wise man of the forest dwellers stood out quite well. Acting generally was rendered with good feeling.

I can understand the difficulties of a group of girls coming from Nelliady to Colombo and to put up a performance to be viewed by a sophisticated audience. But certainly they can feel happy about the outcome.

I was eager to meet the producer. I feel he has a deep understanding of the traditions and honestly devoted to the development of the Tamil drama in Sri Lanka. We shall wait for his next production most eagerly and meanwhile all the best with Ekalaivan.

Sincerely,

(Sgd) *Dayananda Gunawardena*

Sinhala Service

Sri Lanka Broadcasting Corporation.

1.12.82.

*

‘கலைவன்மை: கருத்தாண்மை - ஏகலைவன்’

(புது மோடிக் கூத்தின் ரசனை)

[...] ஆனால் ‘ஏகலைவன்’ கலைவன்மையும், கருத்தாண்மையும், நளினபாணியும், கவர்ச்சியும் கூடியதாக இன்றைய மேடை உத்திகளுக்கு ஏற்ப அமைந்திருந்தது. தமிழ் நாடக - நாட்டுக் கூத்து மரபு, ‘ஏகலைவன்’ கூத்தினால் புதுத்திருப்பம் பெறுகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

[...] மொத்தத்தில் பார்க்கும்போது, நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய மிகச் சிறிய குறைபாடுகள் ஒன்றிரண்டிருந்தாவும் ‘ஏகலைவன்’ சிறந்த ஒரு படைப்பு. பேராசிரியர் சரச்சந்திரா அவர்களின் ‘மனமே’, ஹென்றி ஜயசேனாவின் ‘ஹீனுவட்டே கதாவ’ நாடகவடிவங்களோடு ‘ஏகலைவன்’ என்ற புதுமோடிக் கூத்தை, நாம் தைரியமாக, நமது கலைப் படைப்பாக அனைவருக்கும் முன்வைக்கலாம். அந்தச் சிங்கள நாடகம் வடிவங்களிலே இல்லாத கருத்தாண்மையினால் ‘ஏகலைவன்’ முன்னுக்கு நிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை [...]

கமலினி செல்வராசன்

தினகரன்

6.12.1982.

*

நவீன நாடகம் 'ஏகலைவன்'

[...] கூத்தின் அடவுகள், நாடகம் முழுவதும் நவீன நாடகத்திற்கு ஏற்ற வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அடவுகள் வழி பாத்திரங்கள் இயங்கும் போது பார்வையாளர்கட்கு உத்வேகம் தரும் மனநிலை உருவாகிறது. பாத்திரங்களோடு பார்வையாளர்களும் இயங்குகிறார்கள். தமிழர்களின் மரபு, இன்றைய தேவைக்கு உரிய வகையில் பயன்படுவதைக் காணமுடிந்தது. கூத்து என்று தனியாக உறுத்தவில்லை.

[...] இளைய பத்மநாதன் தமிழ் நவீன அரங்கம் என்ற கோட்பாட்டை முதன்மைப்படுத்தி, கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் பல்கலை அரங்கத் தோடு செயல்பட்டு வருகிறார். இவருடைய ஈடுபாடும் தெளிவான அரசியல் பார்வையும் பெரிதும் பாராட்டத்தக்கவை. தமிழில் ஒரு புதிய அரங்க மொழியை இவர் பல்கலை அரங்கத்தோடு சேர்ந்து உருவாக்கியுள்ளார். இது வரலாற்றில் பதிவுசெய்ய வேண்டிய ஒன்று [...]

ப.தி.சோழநாடன்

புதிய பார்வை

16-31 டிசம்பர் 1993.

*

ஏகலைவன்

நமக்குரிய பழந்தமிழ்க் கூத்து மற்றும் இசை வடிவங்களின் சிறப்பு அம்சங்களை உள்வாங்கிக்கொண்டு நாடகம் போடுவோர் இல்லை என்றே சொல்லிவிடலாம். நவீன தமிழ் நாடக முயற்சிகளில் ஈடுபடும் குழுக்கள் பெரும்பாலும் ஐரோப்பிய மரபையே பின்பற்றுகின்றன. சபா நாடகங்களோ, பார்சி நாடக மரபைச் சார்ந்தவையாக இருக்கின்றன.

தமிழகக் கூத்துக் கலை, பழந்தமிழ் இசை இவற்றின் தாக்கத்தோடு நாடகம் ஆடும் ஒரே கலைக் குழு 'பல்கலை அரங்கம்' என்றே சொல்லி

விடலாம். இந்தக் குழு சமீபத்தில் ஆடிக்காட்டிய ஏகலைவன் நாடகம் நம் மண்ணுக்குரியதாக இருக்கிறது [...]

எஸ்.குரு

தினமணி (ஞாயிறு)

19.12.1993

*

நாடகம்

பல்கலை அரங்கம் சமீபத்தில் நிகழ்த்திய இளைய பத்மநாதனின் 'ஏகலைவன்' பார்வையாளர்களுக்கு ஒரு வித்தியாசமான அனுபவம் [...] மரபு வடிவமான தெருக்கூத்தின் அம்சங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட நவீன தமிழ் நாடகம்; தமிழ் அடையாளத்தை தேடும் முயற்சி என்று பல்கலை அரங்கத்தினர் சொல்கிறார்கள். வரவேற்கத்தக்க முயற்சி.

இந்தியா டுடெ

நவ.21-டிச.5, 1993

*

இளைய பத்மநாதன்

அண்ணாவியம் செய்த

ஏகலைவன்

[...] இளைய பத்மநாதன் ஆஸ்திரேலியா போகுமுன் அவரை நன்றாகப் பயன்படுத்தி பல்கலை அரங்கம் ஏகலைவனைத் தயாரித்திருக்கிறது. தமிழ் நாடக உலகில் இன்னுமொரு ஆரோக்கியமான வரவு.

மாத பலன்

சுபமங்களா

டிசம்பர் 1993

முருகபுதி அவர்களுடன் நிகழ்ந்த சந்திப்பிலிருந்து ...

அரங்கில்

தமிழ் அடையாளம் தேடும்

அண்ணாவியார்

கேள்வி - தங்களுடைய பிரசித்தி பெற்ற படைப்பான 'ஏகலைவன்' இலங்கை, தமிழ் நாட்டிலெல்லாம் ரசிகர்களினதும் விமர்சகர்களினதும் கவனத்தைப் பெற்றது. இலங்கை சூபவாகினியில் அது ஒளி பரப்பப் பட்ட பொழுது புலி - சிங்கம் முதலான மிருகங்களின் பெயர்கள் வசனத்தில் வரும் இடங்களில் தணிக்கை செய்யப்பட்டதாக அறிகிறோம். 'ஏகலைவன்' புதிய அரசியல் கருத்தை முன் வைத்தது. இது பற்றி ...?

பதில் - கொழும்பில் தொழில் இலாகாவில் பணியாற்றிய எனது நண்பர் மு.செல்லத்தரை அவர்களை இங்கு நன்றியுடன் நினைவு கூருகிறேன். அவர்தான் இந்த நாடக முயற்சிக்குத் தூண்டுகோல். அவர் சிறந்த நாடகக் கலைஞர், ஒப்பணையாளர். கல்வி மறுக்கப்பட்ட அடிநிலை மக்களைப்பற்றிய பார்வையில் ஏகலைவன் நாடகத்தைப் படைக்கும் படி என்னிடம் கேட்டார். ஏகலைவன் சம்பந்தமாக வேறு சில நாடகக் கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் சேகரித்துத் தந்து என்னை ஊக்கப் படுத்தினார். பள்ளிக்கூடப் புத்தகம் ஒன்றிலும் ஏகலைவன் குருபக்தி கதை உள்ளது. இதைப் படித்த வேறு சிலரிடமும் கல்வி சம்பந்தப் பட்ட கருத்து இருந்தது. தீண்டாமை ஒழிப்பு ஓங்கியிருந்த காலத்தில் இக் கருத்து தோன்றுவது நியாயமானதுதான். ஆனால், போர்ப் பயிற்சி சம்பந்தப்பட்ட கருத்தே எனக்குப் பிடித்ததாக இருந்தது. இது பற்றி நடந்த ஓர் உரையாடல் இன்னும் என் நினைவில் நிற்கிறது. ஆளும் வர்க்கம் ஆளப்படும் வர்க்கத்திடம் போர்ப் பயிற்சியோ போர் ஆயுதங்களோ இருப்பதை விரும்புவதில்லை. [கஸ்தூரியார் வீதி கல்விக் கந்தோரில் நான் வேலைபார்த்த காலம் - ஒரு நாள், ஆசிரிய நண்பர் ஒருவர் கந்தோர் முற்றத்தில் என்னைச் சந்தித்தார் - அப்பொழுது நடந்த உரையாடல் இது]

நண்பர் ரகுநாதன் தமது 'போர்வை' என்ற சிறுகதையில் இதனை மிகவும் துல்லியமாகக் கூறியுள்ளார். அவரின் சிறுகதை என் நாடகப் படைப்புக்கு உதவியது. அக்கருத்து நாடகத்தில் ஒரு கூறுதான். நாடகம் அத்துடன் நின்றுவிடவில்லை. அது பல அரசியல் பரிமாணங்களைப் பெற்றுள்ளது. பிரபுக்களுக்கும் விவசாயி பாட்டாளிகளுக்கும் இடையே முரண்பாடு தோன்றலாம். ஆனால், வேடர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் இடையே என்ன முரண்பாடு? இது ஒரு விமர்சனம். வேடர்களுக்கு வேட்டையே தொழில், ஜீவாதாரம். ஆனால், அரசர்களுக்கோ வேட்டை ஒரு பொழுதுபோக்கு. அங்கேதான் முரண்பாடு. அங்கேதான் நாடகத்தின் கருவே ஆரம்பிக்கிறது. ஆளும் வர்க்கத்திற்கும் ஆளப்படும் வர்க்கத்திற்கும் உள்ள முரண்பாடு மட்டுமல்ல; ஆளும் வர்க்கத்துக்குள் உள்ள முரண்பாட்டையும் தரியோதனன் மூலம் நாடகம் பேசுகிறது. துரோணருக்கு ஏற்பட்ட மனக்குழப்பம் - முன்பு அவர் ஒரு பரம ஏழை, இப்பொழுது அரசருக்கு - இப்பாத்திரப் படைப்பு இந்தியாவில் பிரமாணிய எதிர்ப்பாளர் மத்தியில் சில சர்ச்சைகளை ஏற்படுத்தியது. ஏகலைவனின் நண்பர்கள், முக்கியமாகத் தந்தை, யாவுமே அரசியல் நிலைப்பாடுகள் தான். பாரதத்தில் அர்ஜுனனுக்குக் 'குருபக்தி' புகட்டவே 'ஏகலைவன்' கதை வருகிறது. ஆனால், அதனைக் கூத்துவடிவில் மக்களிடம் கொண்டு சென்றபொழுது அரசியல் முன்னெடுக்கப்பட்டது, வர்க்கப்போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

இந்த 'ஏகலைவன்' கூத்துக்காக முழுப் பாரதக் கதையையும் படித்தேன். வில்லிபுத்தூரர் பாரதமும் படித்தேன். ஆய்வுகள் மேற்கொண்டேன். விமர்சனங்களைச் சந்தித்தேன். உதாரணத்திற்கு 'காண்டிபத்தை' இந்த நாடகத்தில் நீங்கள் காணமுடியாது. அர்ஜுனன் வைத்திருந்தது வெறும் வில்வத்தான். காரணம், இந்தக் கதை நடந்த கால எல்லையில் அர்ஜுனன் காண்டிபத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை நாடகத்தில் பாதிரங்களின் ஒரு கண அசைவைத்தானும் தீர்மானிப்பதற்கு அப்பாத்திரங்களின் முழு வரலாறும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இங்கு காண்டிபம் பற்றிய செய்திகளும் மிக முக்கியம். அர்ஜுனன் கையில் இருந்தது காண்டிபம் என்றால், 'கூர் ஆர் முனை வாளி கொள் இச் சிலையைக் குறை என் எதிர் கூறினர், அம் புவிமேல் யார் ஆயினும், ஆவி செகுத்திருமால்; இது வஞ்சினம் ஆதலின் ...' (வில்லி பாரதம்), அதை அவனை

பழித்து வீசி எறிந்திருக்க முடியாது, வேறு ஏதாவது தான் செய்திருக்க வேண்டும். துரோணர், தருபதன் உறவும் பிரிவும் ~ செஞ்சோற்றுக் கடன் மட்டுமல்ல, வெஞ்சினமும் துரோணர் எடுத்த முடிவுக்குக் காரணம் என்கிறது நாடகம். சாதீ ஒன்று எனக் கூறும் வில்லிபுத்தூரர் பாடல் ஒன்று துரியோதனன் வாயிலாக ...[இப் பாடல் கர்ணனுக்காகத் துரியோதனன் கூறியது; இங்கு ஏகலைவனுக்காகக் கூறுகிறான்]. இன்னும் பல சிறுசிறு கவனிப்புகள், சொல்லில் விரியும். மொத்தமாகப் பாட்டுகள், மெட்டுகள், ஆட்டங்கள், வேடப் பொருட்கள், மேடைப் பொருட்கள் ~ ‘ஏகலைவன்’ எழுத்துக்கும் கூத்துக்கும் சொந்த தக்காரன் நான் ... [மன்னிக்கவும்! ~ இந்த அளவு தன்முனைப் போடு பேசியதற்கு]...

அச்சாக்க எடுத்த முயற்சி நாடுவிட்டுநாடு ஓடியதால் நெல்லியடியில் எனது ‘கலாலய’ அச்சகத்தக்குள் ளேயே முடங்கிவிட்டது. விரைவில் ‘ஏகலைவன்’ கூத்து நூல் வெளிவரும்.

‘நம்மவர்’ மலர்

முகந்தன் பதிப்பகம்

15.11.97.

என் நாடக முயற்சிகள் பற்றி ...

அரசியலுக்கடாக நாடகத்துக்கு வந்தவன். அரசியல் கருத்து களையே நாடகத்தில் முனைவத்தவன். இவ்வாறு ஆரம்பிக்கும் போது என் நாடக வரலாற்றுக்குக் கட்டியம் கூறுகிறேன் என்று கருத் வேண்டாம். நான் எடுபட்ட நாடகங்கள் பற்றிய சில செய்திகளை இங்கு தர விழைகிறேன்.

முதலில், அம்பலத்தாடிகளின் 'கந்தன் கருணை' (1970) நாடகத் திற்கும் எனக்கும் உள்ள உறவைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய அவசியம் நேர்ந்துள்ளது. இளைய பத்மநாதன் அதை எழுதினார், நெறியாள்கை செய்தார், பல இடங்களில் மேடையேற்றினார், என்று தவறுதலாகச் சில இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. நான் அதன் நாடக ஆசிரியன் இல்லை - என்.கே.ரகுநாதனின் வசன நடையில் அமைந்த அங்கத் நாடகத்தை மூலக் கதையாகக் கொண்டு, பலர் கூட்டாகப் பல நாட்கள் உழைத்து காத்தவராயன் பாணிக் கூத்தாக உருவாக்கினோம். நான் அதை (சரியான அர்த்தத்தில் கூறுவதானால்) நெறியாள்கை செய்யவுமில்லை - அதில் பிரதான பாத்திரங்களை ஏற்று நடத்தவர்கள், தரமான நடிகர்கள், தாமாகவே இயங்கினார்கள். நான் அதை மேடையேற்றவுமில்லை - முதல் மேடையேற்றம் 'அம்பலத்தாடிகள்' முயற்சி. தொடர்ந்து பல இடங்களிலும் மேடையேற்றியது 'தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுசன இயக்கம்'. மொத்தத்தில் கூறுவதானால் அது ஒரு கூட்டு முயற்சி. அக் கூட்டு முயற்சியில், ஆரம்பம் முதல் தொடர்ச்சியாக முன்னின்று உழைத்த சிலருள் நானும் ஒருவன் என்ற பெருமைக்கு உரியவன். அம்பலத்தாடிகளின் 'கந்தன் கருணை' 1973ல் பிரசுரமானது. கூட்டு முயற்சியின் தொடர்ச்சியாக இன்னும் ஒரு கடமை காத்துக்கிடக்கிறது. அதன் வரலாறு தொகுக்கப்பட வேண்டும். மறுபிரசுரம் செய்யப்பட வேண்டும்.

'நாமார்க்குங் குடியல்லோம்' - தமிழ் நாட்டில், பல்லவர் காலத்தில் நிகழ்ந்த 'பக்தி' இயக்கத்தைப் பகைப்புலமாகக் கொண்ட நாடகம். அக்காலத்தில், நில உடமையாளர்களுக்கும், வணிகர்களுக்கும் மத்தியில் நிலவிய வர்க்கப் பூசல், மொழிப் போராட்டமாகவும், மதப் போராட்டமாகவும் வெளிப்படுகிறது. சமணம்: அரச மதம்; பிரகிருதம்: அரச மொழி; வணிகர்கள் அதன் பக்க பலம்; நில உடமையாளர்கள் அவற்றுக்கு

எதிராக சைவம், தமிழ் எனப் போர்க் கொடி உயர்த்துகிறார்கள். 'சலம் பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன், தம்மோடு இசை பாடல் மறந்தறியேன்' என, திருநாவுக்கரசு நாயனார் தலைமையில் போராட்டம் கூர்மையடை கிறது. வணிகர்கள் நகரங்களைச் சார்ந்தவர்களாகையால், நில உடமையாளர்களுக்குக் கீழிருந்த கிராமத்துக் குடிமக்களே நகரங்களுக்கு எதிராகவும் பெருந்தொகையில் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளுகிறார்கள். அரசன் சைவ மதத்தைத் தழுவுகிறான். அத்துடன், பக்தி இயக்கம் வென்றதாகக் கருதப்படுகிறது. நிகழ்ந்த வர்க்கப் போராட்டத்தில் உண்மையில் வென்றவர்கள் நில உடமையாளர்களே. சாதாரண மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் மாற்றம் ஏதுவும் நடந்துவிடவில்லை. ஆரம்பித்த இடத்திலேயே வாழ்க்கை தொடர்கிறது.

சரித்திர புருஷர்கள் - பல்லவ மன்னன் மகேந்திரவர்மன், திருநாவுக்கரசு நாயனார் - இதில் தோன்றாப் பாத்திரங்கள். மக்கள் மத்தியில் நிகழும் உரையாடல்கள் மூலமே கதை வளர்கிறது. இது வசன நடையில் அமைந்த நாடகம். தேவாரப் பண்ணிசையினூடாகப் போராட்டம் வளர்கிறது. சாதாரண மக்களே பாத்திரங்கள். போராட்டத்தில் அவர்களின் பங்களிப்பே நாடகம்.

இந்த நாடகம் அம்பலத்தாடிகளின் 'புதுவருடப்பிறப்பு விழா' ஒன்றில் அரங்கேற்றப்பட்டது. நான் கொழும்பில் இருந்த போது எழுதியதோடு சரி. இதை நான் நெறியாள்கை செய்யவில்லை. மேடைக்குச் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. திருநாவுக்கரசர் 'தோன்றி' நன்றாகப் பாடினார்! ஆனாலும் அரங்கில் என் எண்ணம் நிறைவேறவில்லை.

'முடியாத கதை' - கீழ்மட்ட மத்தியதர வர்க்க மன நிலையை மையமாகக் கொண்டு வளரும் நாடகம். இந்த வர்க்கத்தினரால் மேலுக்கும் செல்ல முடியவில்லை, கீழுக்கும் இறங்க முடியவில்லை; முடிவில், ஒரு தீர்மானத்திற்கு வர முடியவில்லை, ஆகவே செயற்பாடு அற்ற நிலை.

'அவன்' நடுத்தர வயதைத் தாண்டிக்கொண்டிருக்கிறான்; திருமணமாகி எப்பவோ வாழ்க்கையை ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் முடியவில்லை, காரணம்: திருமணம் ஆகாத ஒரு அக்கா இருக்கிறா. அக்கா படித்த படிப்புக்குத் தோதாக வாழ்க்கைத் துணையைத் தேடலாம் என்றால், கொடுக்கச் சீதனம் இல்லை. இப்படியே திருமணவயது தாண்டிப் போய்விட்டது. அக்கா பக்தி மார்க்கத்தில்...

நாடகம் இரு லயங்களில் செல்கிறது. கோலால் தட்டும் தாளம் வாழ்க்கை லயத்தையும் குறிக்கும். முதல் லயம் அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையைக் காட்டுகிறது: காலையில் எழுதல், காலைக்கடன்களை முடித்தல், உணவு தயாரித்தல், வேலைத்தலங்களுக்குச் செல்லல், சாயங்காலம் வீட்டுக்குவரல், மாலைக் கடன்களை முடித்தல், உணவு தயாரித்து உண்ணல், படுக்கைக்குச் செல்லல். இப்படியாக மீண்டும், மீண்டும், வாழ்க்கை மாற்றம் இல்லாது, ஒரே லயத்தில்.

‘அவள்’ அவர்கள் வாழ்க்கையில் குறுக்கிடுகிறாள், லயம் மாறுகிறது. ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியாது தடுமறுவதால் பிரிவு; வாழ்க்கை மீண்டும் பழைய தாளத்தில்.

முதல் லயத்தில் பாத்திரங்கள் பொம்மைகளாகவும், இரண்டாவது லயத்தில் ஆசாபாசங்கள் உள்ள மனிதர்களாகவும், மீண்டும் பொம்மைகளாகவும் இயங்குகிறார்கள்.

நாடகம், மூன்று பாத்திரங்களும் முதல்கோடு முதலு சேர நின்று சுற்றிய வண்ணம் ஒரு கதை சொல்வதுடன் ஆரம்பிக்கிறது - ஒரு ஊரில் ஒரு இராசா இருந்தார். அவர் முடியாத கதை ஒன்று கேட்க விரும்பினார். முடியாத கதை ஒன்று சொல்பவர் எவரோ அவருக்குச் சன்மானம் வழங்கப்படும் என்று அறிவித்தார். பலர் தோல்வி கண்டனர். ஞாம்புகள் தானியங்களைத் தூக்கிச் சென்ற கதையை ஒருவன் சொன்னான். ஒரு ஞாம்பு வந்து ஒரு தானியத்தைத் தூக்கிச் சென்றது. வேறு ஒரு ஞாம்பு வந்து ... நாடக முடிவிலும் இந்தக் கதை கூறப்படுகிறது.

செயற்பாடுகள் நிறைந்த வசன நாடகம். உரைஞர்களே கதையை நகர்த்திச் செல்வகிறார்கள். பார்வைக்கு அதிகம் உண்டு. ஊமமாகவே இயந்திரங்களின் இயக்கம், நேரம் செல்வது போன்ற தோற்றங்கள் காட்டப்படுகின்றன. ஊரவர் பார்வையை ‘மூன்று குரங்குகள்’ ஆகக் காட்டியதைக் குறிப்பிடலாம்.

கொழும்பில் தொழில் இலாகா தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய கலை விழாவில் அரங்கேறியது.

‘தொடர் கதை’ - நாட்டில் இனக் கலவரம், ஒரு பள்ளிக்கூட மாணவி கற்பழிக்கப்படுகிறாள். அவளுக்குப் பயித்தியம் பிடித்துவிடுகிறது. காலப் போக்கில் சுகமாகி படிப்பைத் தொடர்ந்து, பல்கலைக்கழகம் செல்

கிறாள். அவளைக் கற்பழித்தவனும் அங்கு மாணவனாக இருக்கிறான். அவன் அவளை அடையாளம் கண்டுகொள்கிறான். அவளுக்கு அவளை அடையாளம் தெரியவில்லை. இருவரும். வேறு வேறு இனங்களைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், நெருங்கிய நண்பர்களாகின்றார்கள். நடந்த அந்தக் கொடுமை பற்றி இருவரும் பேசவில்லை. அவன் அவளைத் திருமணம் செய்ய விரும்புகிறான், அவள் மறுக்கிறாள். அவன் வற்புறுத்தவே தனக்கு நேர்ந்த அந்தக் கொடுமையைக் கூறுகிறாள். அவளைச் சமாதானம் செய்ய எண்ணி கதையின் மறுபாதியைக் கூறுகிறான். அவள் மீண்டும் பயித்தியமாகிறாள். உடைந்த போத்தலால் அவன் மார்பில் குத்தி விடுகிறாள்.

ஒரு வயதான டாக்டர் தனது நோயாளிகளுக்குக் கதை கூறுவதாகவே நாடகம் ஆரம்பிக்கிறது. நோயாளி ஒருவர் கட்டிலில் போர்த்தியபடி படுத்திருக்கிறார். முன்னிகழ்ந்தவற்றை இடையிடை நிகழ்த்திக் காட்டும் பாணியில் கதை செல்கிறது. ஏனைய நோயாளிகள் காட்சிப் படிமங்களை உருவாக்குகிறார்கள் - பல்கலைக்கழகப் பகிடிவதை, இனக் கலவரம், கற்பழித்தல், ஆற்றுப் பாய்ச்சல் முதலியன.

மார்பில் போத்தலால் குத்திய காட்சியை, டாக்டர் கூறும் போது கட்டிலில் படுத்திருந்த நோயாளி எழுந்து, 'உன்னைக் கொல்லவேன்', என்று கத்தியபடி தலையணையைப் பிய்க்கிறார். அவர் ஒரு பெண். டாக்டர் தன்மார்பில் உள்ள காயத்தின் வருவைத் திறந்து காட்டி, 'இதை தைத்து விடலாம் ஆனால், அதை?' நாடகம் முடிகிறது.

'அந்தக் கதையின் மறுபக்கம்' - இனக்கலவரம், கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, வீடு கொளுத்தல், வெறுப்பு, வீரோதம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்கிறது. இவற்றால் பாதிக்கப்பட்டு தப்பிவந்தவர்கள் தாம் மறுபக்கத்தில் பாதுகாக்கப்பட்ட கதைகளையும் கூறுகிறார்கள். இதுதான் 'அந்தக் கதையின் மறுபக்கம்'. அந்தக் கதைகளும் ஏதோ ஒரு வகையில் பதியப்படத்தான் வேண்டும்.

இந்த நாடகம், ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பற்ற பல சம்பவங்களின் தொகுப்பு. ஒவ்வொரு சம்பவமும் அதன் அளவில் முழுமையானது. ஒரு மனிதன் நாடக ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை ஓடிக்கொண்டேயிருக்கிறான். அவன் பின்னே ஒரு பயங்கரப் பூதத்தின் முகம். அதன் நாக்கு வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது. இது குறியீடு. இதுவே சம்பவங்களைத் தொடர்புபடுத்துகிறது. முடிவில் மனிதன் தன் ஓட்டம் இன்னும் நிற்கவில்லை என்று கூறுகிறான்.

உதாரணத்திற்கு ஒரு சம்பவம்: பயணிகளுடன் சென்ற பேருந்து ஒன்று சில கலவரக்காரர்களால் நடு வீதியில் நிறுத்தப்படுகிறது. பயணிகள் இனங்கண்டு தாக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு நடுத்தரவயது மனிதன் பயத்தில் நடுங்கிக்கொண்டு இருக்கிறான். ஒரு பெண் அந்த மனிதனின் பக்கத்தில் சென்று அமர்கிறாள். அவர்கள், இறங்கிவா என்று கத்துகிறார்கள். அவளும் கலவரக்காரர் இனத்தைச் சேர்ந்தவள்தான்; அவரைத் தன் கணவன் என்றும், அவர் நோய்வாய்ப் பட்டிருக்கிறார் என்றும், அவரை இருக்க அனுமதிக்கும்படியும் கூறுகிறாள். அவர் காப்பாற்றப்படுகிறார். இது கற்பனைக் கதை அல்ல, உண்மையில் நடந்த சம்பவம். இதுபோல இன்னும் பல. ஆனவம் நாடகம் பூராகவும் ஓடும் அந்த மனிதனை மறக்கமுடியாது.

இது 'இரு மொழி' நாடகம். பாத்திரங்கள் தமக்கு உரிய மொழிகளிலேயே பேசுகிறார்கள். இரு உரைஞர்கள், மொழிபெயர்ப்பாளர்களாக உடனுக்குடன் மேடையில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்கிறார்கள்.

'அம்மண அரசன்' - உலகிலே மற்றெவரும் இதுவரை அணியாத மிக அழகிய ஆடையை அணிய விரும்பிய ஒரு மன்னனுடைய பிரசுத்தி பெற்ற கதை இது. இரு திருடர்கள் அந்த மன்னனை ஏமாற்றத் திட்டம் தீட்டினார்கள். அவர்கள் நெய்யும் ஆடை, புத்திசாலிகளால் மட்டுமே பார்க்கமுடியும் என்று அரசனை நம்பவைத்தார்கள். ஆடையை உருவாக்குவதற்கு, மன்னன் பெரும் தொகையில் பொன்னும் மணிகளுமாக அவர்களிடம் கொடுத்தான். அவர்களும் ஆடை நெய்வதாக நீண்ட நாட்கள் பாசாங்கு செய்தார்கள்.

இதற்கு இடையில், அந்த உடையைப் பார்க்கச் சென்ற மந்திரி, பிரதானிகள் உடையை வர்ணித்துப் பிரச்சாரம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அந்த இல்லாத உடைக்கு ஆளுக்கு ஒரு நிறத்தைக் கற்பிக்க, நிறங்களுக்குப் பின்னால் ஆதரவாளர்கள் திரண்டார்கள். கூட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், கோஷ்டிச் சண்டைகள், கலவரங்கள் என்று நாடே அல்லோல கல்லோலப்பட்டது. இதுவே நாடகத்தில் சேர்க்கப்பட்ட பகுதி.

அந்த நாளும் வந்தது; மன்னனும் ஊர்வலம் வந்தான்; அந்த அதிசய உடையை அணிந்திருப்பதாகவே அவனும் நம்பினான். மன்னன் அம்மணமாக வருவதைக் கண்ட மக்கள் திகைத்தார்கள்; முட்டாள்களாகக் கணிக்கப்படலாம் என்ற பயத்தில் வாயைத் திறக்கவில்லை, ஆனால் கண்களைப் பொத்திக்கொண்டார்கள். பயமறியா வயதுடைய ஒரு

சிறுவன் மன்னன் மேல் உடை இல்லை என்று சிரித்தான். மக்கள் கண்களைத் திறந்தார்கள், மன்னன் ஓடி ஒளிக்கவேண்டியதாயிற்று.

பல அரசியல் தகிடுதத்தங்களை அம்மணமாக்கும் குறியீட்டு நாடகம்.

‘சாபக்கேடா?’ ~ விவிலிய நூலில் ஒரு கதை உள்ளது. பூவுலக மனிதர்கள் வாறுலகை அடையக் கோபுரம் ஒன்று கட்டுகிறார்கள். அதைத் தேவர்கள் விரும்பவில்லை. வேறு வேறு பாஷை பேசும்படி மனிதர்களுக்குச் சாபம் கொடுக்கிறார்கள். ஆளுக்காள் தொடர்பற்றுக் கோபுரம் கட்டுவது இடையில் குழம்பிப்போய்விடுகிறது.

நாடகம் இரு தளங்களில் நிகழ்கிறது. விவிலியக் கதை மேடையில் நிகழ்கிறது. மேடையின் முன் தரையில் வேறு ஒரு சம்பவம் நிகழ்கிறது. உச்சியில் பண முடிப்புக் கட்டப்பட்ட கம்பம் ஒன்று நிறுத்தப்படுகிறது. அக்கம்பத்தில் கிறீஸ் பூசப்பட்டிருக்கிறது. பலர் அதில் ஏறிப் பண முடிப்பை எடுக்கத் தனித்தனியே முயற்சிக்கிறார்கள், அவர்களால் முடியவில்லை. எல்லோரும் ஒன்றுகூடி ஒருவர் மேல் ஒருவர் ஏறி, பண முடிப்பை எடுக்கிறார்கள்.

ஒன்று விவிலியக் கதை. மற்றது விளையாட்டுப் போட்டிகளில் நடக்கும் ஒரு வேடிக்கை விளையாட்டு. இரண்டும் வேறு வேறு தளங்களில் ஆனால், ஒரே நேரத்தில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. கதை: ஆடல், பாடல் களுடன் ‘நாட்டியதர்மி’யிலும்; விளையாட்டு: ‘லோகதர்மி’யிலும் நாடக ஆக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. மேடையில் கதை ஆரம்பிக்கும் முன்னமே விளையாட்டுக்கான தயாரிப்புகள் ஆரம்பமாகிவிடுகின்றன. கதை முடிந்த பின்னும் விளையாட்டு தொடர்ந்து வெற்றியில் முடிகிறது.

‘சுப்பணம் அரசனும்’ ~ இது ஒரு கண்ணபரம்பரைக் கதை. பால பாடல்களிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. வேடிக்கைகளில் விருப்பம் உள்ள ஒரு அரசன் இருந்தான். அவனுடைய சேவகன் தோற்றத்தில் அரசனைப் போலவே இருந்தான். அரசன் அரசவையினரை ஏமாற்றி வேடிக்கை செய்ய விரும்பினான். சேவகனுடன் உடைகளை மாற்றி, நிலைகளையும் மாற்றிக் கொண்டான். சேவகனை அரசன் என எண்ணி அரசவையினர் வணங்கினார்கள். இதைக் கண்டு சேவகனாக நின்ற அரசன் சிரித்தான். சிரித்த குற்றத்திற்காகச் சிறைச்சேதம் செய்யப்பட்டான். விளையாட்டு விளையாடிற்று.

நாடகம், கொடுமைகள் செய்யும் அரசனை வீழ்த்தும் சதித்திட்டத் துடன் ஆரம்பிக்கிறது. தோற்றத்தில் அரசனைப் போன்ற ஒருவன்

அரண்மனைக்குள் அனுப்பப்படுகிறான். அரசன் உண்மையில் அரசவையின் கைப்பொம்மையாகவே இருக்கிறான். அவர்களின் விவேகத்தைக் கிண்டல் செய்யச் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பாத்திருக்கிறான். அரண்மனையில் தன்னைப் போல ஒருவன் இருப்பதைக் கண்டு திட்டம் போடுகிறான். கதையில் நிகழ்ந்ததைப் போலவே நிகழ்கிறது. மன்னன் கொல்லப்படுகிறான்.

புதியவன் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய விரும்புகிறான். புதிய சட்டங்கள் கொண்டுவர விரும்புகிறான். ஆனால், அவனால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. அதிகாரம் அவன் கைகளில் இல்லை என்பதை உணர்கிறான். அவனும் பொம்மை அரசனாகிறான். இங்குதான் அரசியல் வருகிறது. தலைமைகளை மட்டும் மாற்றுவதன் மூலம் நிலமைகளை மாற்ற முடியுமா. அடிப்படை மாற்றமா அல்லது மேல்மட்ட மாற்றமா. அரசு அதிகாரம் பற்றியும் ஆயுதம் பற்றியும் நாடகம் கேள்வி எழுப்புகிறது. 'வேல் இருந்தது வேந்தனின் பின்னே, வேளை வந்ததும் வந்ததே வேந்தியல் காக்க'.

இது கவிதை நடையில் அமைந்த நாடகம். பாத்திரங்களின் குணாதிசயங்களுக்கு ஏற்ப அசைவு நகர்வுகளும் மோடிப்படுத்தப்பட்டு 'அம்பலத்தாடிகளின் புதுவருடப்பிறப்பு விழா' ஒன்றில் அரங்கேறியது.

‘மலையகளை அகற்றிய ஸ்டாக் கிழவன்’ - இது ஒரு சீனக் கதை. இந்தக் கதையை மாஓ சே துங் அவர்கள் கட்டுரை ஒன்றில் எடுத்தாண்டிருக்கிறார். ஒரு கிழவர், பாதையில் குறுக்கே நிற்கும் மலையை அகற்றும் முயற்சியில் இறங்கினார். அவரின் செயலைப் பலரும் முட்டாள்தனமானது என்றே கருதினர். கதையின்படி, கடவுள் அவர் செயலைக் கண்டு இரங்கி, மலையை அகற்றிவிடுகிறார்.

நாடகத்தில், முட்டாள் என்று கூறியவர்களைப் பார்த்து, எல்லோரும் கூடி உழைத்தால் முடியாதோ என்று கிழவர் கேட்கிறார். இந்தப் பரம்பரையில் முடியாவிட்டால் அடுத்து வரும் பரம்பரைகளாவது செய்து முடிக்கும் என்றும் கூறுகிறார். அவரின் அறிவாற்றலை மெச்சிப் பலரும் அவருடன் சேர்ந்து மலையை அகற்றும் வேலையில் இறங்குகிறார்கள்.

இது கவிதை நடையில் எழுதப்பட்டது. 'தாளலய' பாணியில் அரங்காக்கம் செய்யப்பட்டு 'அம்பலத்தாடிகளின் புதுவருடப்பிறப்பு விழா' ஒன்றில் அரங்கேறியது.

மேலே கூறப்பட்ட நாடகங்கள்:

யாமார்க்கும் குடியல்லோம்

முடியாத கதை

தொடர் கதை

அந்தக் கதையின் மறுபக்கம்

அம்மண அரசன்

சாபக் கேடர்?

சுப்பனும் அரசனும்

மலைகளை அகற்றிய மூடக் கீழவன்

தட்டச்சு செய்யப்பட்டு பிரதிகள் ஆக்கப்பட்டன. பிரதிகள் சிலவற்றை, நான் இலங்கையில் இருந்த காலத்தில், நண்பர்கள் சிலருக்குக் கொடுத்தேன். என்னிடம் இருந்த பிரதிகளை என் ஊர்வீட்டில் வைத்துவிட்டு, நாட்டைவிட்டு ஓடிவந்துவிட்டேன். இப்பொழுது என்னிடம் ஒரு பிரதி தானும் இல்லை. என் நினைவில் உள்ளதை மட்டும் வைத்தே அந்த நாடகங்கள் பற்றிச் சில செய்திகளைத் தந்துள்ளேன். அந்த நாடகங்களையும் பிரசுரிக்க விரும்புகிறேன். எவரிடமாவது மேலே கூறப்பட்ட நாடகப் பிரதிகள் இருந்தால், தந்துதவும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

‘ஏகலைவன்’ - மேலே கூறப்பட்ட நாடகங்கள் ‘ஏகலைவன்’ நாடகத் திற்குக் காலத்தால் முந்தி எழுதப்பட்டவை. சில அரங்கேற்றப்பட்டன. ஆனால் அவைகள் கைவசம் இல்லாதபடியால் ‘ஏகலைவன்’ என்னுடைய முதல் நூலாக வெளிவருகிறது. ‘ஏகலைவன்’ பற்றிய செய்திகள் ஏலவே கூறப்பட்டுள்ளன.

மீண்டும் இராமாயணம் மீண்டும் பாரதம் - ஈழத் தமிழனின் சோக வரலாற்றில் ஒரு பகுதி; நாடகமாக எழுத ஆரம்பம் 1985 ஆம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் ஒரு நாள் (நான் இந்தியாவிற்குக் குடிபெயர்ந்த புகிதில்); 20.08.1986 இல், எழுதி முடிக்கப்பட்டது; அ. தாசீசியஸ் அவர்களின் நெறியாள்கையில் இங்கிலாந்தில் (Westminster Central Hall, U.K.) 20.08.1987 இல் அரங்கேறியது. அந்த அரங்கப் படைப்பை ஒளி நாடாவில் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதைப் பார்த்த அனுபவம், நாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், இவற்றின் பிரதிபலிப்பாய் இந்த நாடகப் பாடம் 02.02.1988 இல் எழுதி முடிக்கப்பட்டது. வரலாற்றை நாடக ஆவணங்களாக்கும் போது சம்பவங்களைப் புரிந்து கொள்ள, எழுதிய காலவரையறைகளும் அவசியமாகின்றன.

இந்த நாடகத்தில் இன்றைய வரலாற்றுச் சம்பவங்கள், பாத்திரங்கள், யாவுமே இராமாயண, மகாபாரதக் கதைகளின் பின்னணியில் குறியீடாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. ‘சூத்திரதாரி’, ‘நடன்’, ‘நடி’, ஆகியோரால் கதை வளர்க்கப்படுகிறது. ‘நாட்டுக் கூத்து’, ‘காத்தான் கூத்து’ ஆகியவற்றிலிருந்து சில பகுதிகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. நாடகம் முழுமையும் எங்கள் பாரம்பரிய ‘பராதீனப்படுத்தல்’ முறையிலேயே அரங்காக்கம் செய்வதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது.

‘பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதம்’ - பாரதியார் நாடகமாகத் தரவில்லை. பலர் நாடகமாக்கி மேடையேற்றியுள்ளார்கள். இதுவும் ஒரு ‘கூத்து’ முயற்சி. பகுத்தித்துறை ‘மெதடிஸ்’ பெண்கள் உயர்தர பாடசாலை மாணவிகளுடன் அரங்காக்க எடுத்த முயற்சி, ‘வெள்ளுடுப்பு ஆட்டம்’ வரை தயாராகி, பள்ளிக்கூடத்தில் பட்டாளம் குடிபுகுந்த காரணத்தால், அரங்கேறாது இடையில் நின்றுவிட்டது. பின்பு, சென்னையில் ‘பல்கலை அரங்கம்’, மற்றும் சில மகளிர் குழுக்கள் ஆகியவற்றுடன் அரங்காக்க எடுத்த முயற்சி, ஆடல், பாடல்களைப் பழகும்வரை சென்று, ‘தீனிப்போர்’ நாடகத்தைத் தயாரிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதால் நின்றுவிட்டது. இவ்வரைகுறை முயற்சிகளின் அனுபவங்களையும், அவற்றிலிருந்து எழுந்த கற்பனைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ‘ஆட்டப்பீரகாரம்’ எழுதப்பட்டுள்ளது.

இதில், தேவைக்கு ஏற்பப் பாரதியாரின் ‘இயல் பாட்டு’ பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வேறு ஒரு பதத்தைத்தானும் பாடலில் சேர்க்கவில்லை. எல்லோருக்கும் தெரிந்த கதை. பலராவும் படிக்கப்பட்ட கவிதை. ஆனாலும் இது புதிது. அரசியலில் ‘பெண்ணியம்’ பக்கம் சார்ந்தது. தலைமுறையில் இளைஞர்களை ஆதரிப்பது. பார்வையாளர்களுக்கு வேறு அரசியல் எண்ணங்களையும் ஊட்டவல்லது. வடிவத்தைப் பொறுத்தவரை ஆடல், பாடல் மெட்டுகளைக் கணித்து ‘வட மோடி’, ‘தென் மோடி’ காணவிழையின், ஏமாற்றமே. இது ‘புது மோடி’. அரங்கில் ‘தமிழின்’ அடையாளத் தேடலில் ஒரு சவடு.

‘ஒரு பயணத்தின் கதை’ (1990) - பிரபல ஜேர்மன் நாடக ஆசிரியர் Bertolt Brecht அவர்கள் எழுதியதின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாகிய ‘The Exception and the Rule’ என்னும் நாடகத்தை மூல பாடமாகக் கொண்டு தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டது. தமிழாக்கம் செய்ததிலிருந்து அரங்கேற்றம் வரை - இது ஒரு கூட்டு முயற்சி. நாடகப் பட்டறைகள், பயிற்சி முகாம்

களுக்கூடாக உருப்பெற்றது. சரியாகக் கூறுவதாயின் இதன் அரங்காக்கம், இவற்றின் பெறுபேறாகும். இதற்கு 'அண்ணாவியம்' செய்யும் வாய்ப்பை எனக்கு சென்னை 'பல்கலை அரங்கம்' தந்தது. இதில் பெற்ற அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இதற்கான 'ஆட்டப் பிரகாரம்' எழுதப்பட்டுள்ளது. இதனைப் பிரசுரிக்கும் உரிமையும், கடமையும் அவர்களையே சாரும். (1999 ஜூலைமீல் வெளியாகியுள்ளது)

இது ஜேர்மன் நாடகம். ஆனால், அரங்கம் எம்முடையது. 'நாங்கள் உலகின் எந்த மூலையிலிருந்தும் நாடகப் பாடங்களை எடுக்கத் தயங்கப் போவதில்லை. ஆனால், எதைச் செய்தாவும் எமக்குரிய மரபோடு வழங்கவே விரும்புகிறோம்': இசை வசந்தன் கூத்து மெட்டுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது; ஆடல், அசைவுகள் நாட்டுக் கூத்துதெருக் கூத்துப் பாணிகளை பின்பற்றுகிறது; நடப்பில் 'பராஜீனம்' எமது பாரம்பரியத்துக்கு உரித்தானது; பல நடிகர்கள் ஒரு பாத்திரத்தைத் தாங்கி ஒரே நேரத்தில் அரங்கில் தோன்றி பங்கிட்டு வசனம் பேசி நடப்பதும் எமது பாரம்பரியத்தில் உள்ளது (தஞ்சாவூர் நாததேவன்குடி பிரகலாதன் நாடகம்). இன்னும் கும்மி, கோலாட்டம், பொம்மலாட்டம், எமக்கே உரித்தான வாத்தியங்கள் எனக் கூறிக் கொண்டே போகலாம்.

இந்த நாடகம் வட்டக் களரிக்கு அமைப்பாண்மை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒரு பாத்திரத்தை ஒரே நேரத்தில் மூவர் தாங்கி வட்டத்தின் முப்பக்கங்களிலும் அவைக்காற்றுகிறார்கள். இங்கு பிரதானமாகக் கவனிக்கப்பட்டது பாத்திரம் புறப்பாடாகும் இடத்திலேயே உட்பாடும். ஒவ்வொரு நடிகரும் பல வேடங்கள் தாங்குகிறார். முகமூடி, உடை முதலிய வேட மாற்றங்கள் பார்வையாளர் முன்னிலையிலேயே செய்யப்படுகின்றன. காட்சி அமைப்புகளும், காட்சி மாற்றங்களும் நடிகர்களின் கைப்பொருட்களாலும், அங்க அசைவுகளாலும் பார்வையாளர் கண்முன்னாலேயே நிகழ்த்தப்படுகின்றன. ஒரு பொருள் இன்னொன்றாகப் பாவனை செய்யப்படுகின்றது. ஒரு சாலைவத்துண்டு பெறும் கோலங்களை எமது பாரம்பரிய கூத்துகளில் இன்றும் காணலாம். சுருங்கக் கூறின், இந்த நாடக அமைப்பாண்மையின் அடிநாதம் எமது பாரம்பரியங்களே. இதுவும் அரங்கில் 'தமிழின்' அடையாளத் தேடலில் ஒரு சுவடு.

'தீனிப் போர்' (1991) - மனிதகுல வரலாற்றில் மிகுநகங்களைப் பாத்திரங்களாகக் கொண்டு சொல்லப்படும் நீதிக் கதைகள் மிகமிகப் பழமையானவை. இதே பாணியில் 'தீனிப்போர்' சர்வவியாபகமான முரண்

பாடு பற்றிப் பேசுகிறது. எதிரெதிர் முனைகளாகப் பிரிந்து நிற்கும் முரண்பாடுகள் போர்முனையில் சந்திக்கின்றன. வெளியே தெரியுமாறு வெடித்துள்ள 'கோலாகல்' போராட்டங்களுக்குள் வேறுபல முரண்பாடுகள் நிரந்தரமாகப் படிந்துள்ளன. அவை இனம் காண்ப்படுகையில் போராட்டம் வேறு முனையில் ...

நாடகத்தின் அரங்க மொழி, தெருக்கூத்து/நாட்டுக் கூத்து, சமஸ்கிருத நாடகம், நவீன நாடகம் ஆகியவற்றின் கூறுகளைக் கைக்கொண்டு வீதி நாடகப் பாணியில் வீதிக் களரிக்கு அமைப்பாண்மை செய்யப்பட்டது.

நாடகத்தின் இரு வேறு வடிவங்களும் - 'நாடகப் பாடம்', 'ஆட்டப் பிரகாரம்' - நாடகப் பாட மொழி, நாடக அரங்க மொழி ஆகிய இரு நாடக மொழிகளுக்குமுள்ள வேறுபாடுகளைக் கவனத்திற் கொண்டு வேறுவேறாக எழுதப்பட்டுள்ளன. இதுவும் அரங்கில் 'தமிழின்' அடையாளத் தேடலில் ஒரு சுவடு ஆகும்.

இது எனது இரண்டாவது நாலாக வெளிவரவுள்ளது.

'Skin is Deep' - Honours Project (1996)

It is my experience, my observation and my studies in Australia.

In my studies on 'Intercultural Performance', some of the writings of Peter Brook and his actors, particularly Oida, influenced me to search for theatre language to communicate with 'wider' audience surpassing language and cultural barriers. The result is 'Different' performance, which I later named as 'Skin is Deep'.

The structure of the work was highly complex, particularly the costumes and set design which consisted of a series of rope pulleys, a large white fabric which wrapped the whole space, a traditional front setting with roles of silk, a ladder, masks, projections, both slide and video, and the various cameos which appeared from under the expanse of fabric. This was a huge organisational task which was very well realised. The manipulation of the set, the slide image on the fabric in the beginning and the whole use of the space was very well considered.

The opening presented us with Path's traditional cultural roots and a ever lengthening umbilical cord as he moved

further and further away from his place of origin. It raised the question of can you ever leave your history. [...]

The writing [text], which I read just before the performance began, had a more melancholy tone than the performance. A question of displacement. An outsider who sees no other choice than what fate has thrown him.

Overall, the performance was a very successful combination of humour, critical comment and cultural insight and an enjoyable piece of theatre to watch.

[from EXAMINER'S REPORT]

[...] The performance of "DIFFERENT" demonstrated a great deal of work and research and was carefully set up [...]

A splendid performance and a very good and thorough Honour's Project.

[from EXAMINER'S REPORT]

There is no verbal communication in the performance. It is mostly visual and kinetic. Ideas are communicated by images created with stage properties. In a sense it is a 'Property Theatre'. The theatre language of the performance has no ethnic/national roots. The performance raises a fundamental question. Is it possible to communicate with the 'other' in theatre, without losing the theatre language which gives ethnic/national identity. 'Interculturalism' or 'multiculturalism' has not resolved the problem of 'communication and identity' in theatre.

கண்ட கனவுகள்,
கருவில் சிதைந்தவைகள்,
தொகுக்கப்படவேண்டிய கட்டுரைகள்,
என இன்னும் சில ...

இளையபத்மநாதன் (1937) ஈழ, வடமராட்சி நெல்லியடியில் பிறந்தவர். எழுதுவினைஞராக அரசாங்கத்தில் பணி புரிந்தவர் (1961 - 1980). 1983இல் ஏற்பட்ட ஈழ இனக் கலவரத்தால் துரத்தப்பட்ட குடும்பங்களில் இவர் குடும்பமும் அடங்கும். 1985-1993 ஆண்டுகளில் தமிழகத்தில் அகதியாக இருந்தவர். 1994 முதல் ஆஸ்திரேலியாவில் இருந்து வருகிறார். 1960களின் இறுதியில் ஈழத்தில் இடது சாரி இயக்கம் முன்னெடுத்த தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுசன இயக்கப் பண்பாட்டு நடவடிக்கையான 'கந்தன் கருணை' (1970) நாடக உருவாக்கத்தில் பங்கு கொண்டவர். அரங்கப் பிரதிகளை உருவாக்குவதில் தொடர்ந்து ஈடுபாடு கொண்ட பத்தண்ணா (இளைய பத்மநாதன்) 'ஏகலைவன்' நாடகத்தை 1978 இல் ஈழத்தில் மேடையேற்றினார். 1987 முதல் தமிழகப் 'பல்கலை அரங்கம்', அரங்கக் குழுவோடு ஏற்பட்ட உறவால், 'ஒரு பயணத்தின் கதை' (1990), 'தீனிப்போர்' (1991), 'ஏகலைவன்' (1993) ஆகியவை உருவாக்கத்தில் பத்தண்ணாவின் பங்களிப்பு முதன்மையானது. தமிழக நவீன அரங்கச் சூழலில், 'அரங்கின் அடையாளம்' என்ற கருத்து நிலையை 'அரங்க மொழி' வழிதேட முனைந்து தொடர்ந்து செயல்படுபவர். இவரது அரங்க ஆக்கங்கள் அனைத்தும் இக்கருத்து நிலைச் சார்புடையவை. நவீன அரங்கப் பிரதிகள் அச்ச வடிவம் பெறும்போது, நாடகப்பாடம், நாடக ஆட்டப் பிரகாரம் என்ற வடிவ வேறுபாட்டைக் கவனத்தில் கொள்பவர். இவரது பிரதிகளில் இதுவும் ஒன்று.

